

JÄRLANYTT

KLUBBTIDNING FÖR JÄRLAORIENTERARNA

Nummer 3

1983

Årgång 14

KUBSTONING FÖR JÄRLANDS RÄTT

1848

1848

1848

Handwritten text in Swedish, likely a legal document or a record of a court case. The text is written in a cursive script and is mostly illegible due to fading and the quality of the reproduction. It appears to be a list or a series of entries, possibly related to land or property, as suggested by the title "KUBSTONING FÖR JÄRLANDS RÄTT".

Redaktörn har ordet

Nu brinner det höstguld i markerna, eller borde åtminstone göra det, så långt har nu året framskridit. Men denna verkligt fina sommar har väl inte gynnat växtligheten lika bra som orienterarna. Massor av bruna löv virvlar redan nu omkring, träden faller sina förtorkade löv tidigt nu för att klara torkan. Men för oss som springer i skogen har det bara varit att tacka och ta emot. Inget klafs-klafs i kärren, vi har varit nästan lika rena på upploppet som på väg till start.

Och nu är det hög tid att samla in trycken och det inkomna materialet från de senaste aktiviteterna och försöka sätta ihop höstnumret av klubbtidningen. Du kanske tycker att det här numret innehåller väl många referat. Det är ju så att utbudet av semesterskubb ökar ju år från år och många passar på att kombinera ledighet med rörlighet och gläder oss andra med att berätta om det. Och vad skall en klubbtidning egentligen innehålla? Ja, den bör väl spegla de aktiviteter vi har gjort, det vi gör och det vi skall göra. Helt enkelt vad vi sysslar med i klubben. Men har du några friska, fräscha idéer som vi kan skriva om, så hör gärna av dig.

Och ett rykande färskt reportage från vår utsände medarbetare till VM i Ungern har vi ju med i detta nr. Så håll till godo.

Nu är vi som mest aktiva i skogen och mästerskapstävlingarna avlöser varandra. Alla tre DM är nu avklarade och vi höll väl oss inte framme i den takt vi hade hoppats. Det fanns ju 62 tecken att tävla om och även om vi inte var representerade i alla dessa klasser, så gav vi väl inte precis våra konkurrenter skrämselhicka. Ett glatt lysande undantag fanns förstås.

På Natt-DM hade vi ju bara 4 startande i mästerskapsklasserna och bäst där gick - som vanligt höll jag på att skriva - gubbarna. där Lennart blev tvåa och Ragge trea i H56-klassen.

Det bästa resultatet i kavlen gjorde våra duktiga flickor i D12, som blev 5:a. Tyvärr fick vi ett lag diskat - gubbarna figurerade även här - på grund av en alltför het växling. Inga namn här heller, men han tog en gruvlig revansch på Dag-DM veckan efter. Grattis Lennart till DM-tecknet! Men diskningen hade det goda med sig att Sigvard fick känna på att Tranan och grabbarna i H13-14 kanske inte har så lätta banor.

Framgångarna på kavlarna har väl inte precis radat upp sig och det är kanske inte så lätt att säga vad det beror på. Men inte skall vi väl ha så många lag före oss som vi hade på årets DM? Inte springer vi väl sämre, och inte orienterar vi . . . eller gör vi kanske det? Vi måste nog ha mycket mer teknikträning och kanske mycket mental träning, där vi hela tiden intalar oss hur bra vi är - även om statistiken visar något annat. Konkurrenten blir ju också hårdare och hårdare och när man läser en elitkilles uttalande att varje gång man stannar under en tävling är som att likna vid en smärre bom, då hajar man ju att numer ges det ingenting gratis. Oj, vad man måste ha bommat i sina dar!

Men vi kan ju ha roligt av vårt orienterande ändå även om en del skriver att "idrotten är som sagt ingenting att leka med".

Kom igen på 25-manna! Då skall vi vara heltända!

Sommarlägret

Årets sommarläger var vid Alby Friluftsgård ute i Tyresö den 3-5 Juni.

Fredag: Jag kommer dit först av Järlas folk kl 19.30 och sätter upp tältet som jag och Hasse ska sova i. De andra droppar in vid 20-tiden. När jag står vid tävlingsexpeditionen och tittat på teknikövningar och uttagningslistor till USM-lägret och Augustilägret m m tänker jag: Om man ändå fick vara med på sådana där läger. Jag fortsätter att läsa och plötsligt ser jag:

Augustilägret 1-3 augusti
Fredrik Trahn, Järle IF

Tjoande springer jag och talar om den fantastiska nyheten för de andra. Byter om och springer till starten med nyladdade batterier på ryggen. Jag startar 22.25, gör en del missar och får inte in det rätta flytet i orienteringen. Jag känner mig trött men kämpar vidare ändå. På väg mot 6:e kontrollen går resären av i mina byxor. Då tappade jag gnistan helt, samtidigt som resären försvann försvann också lusten för fortsatt tävlande. Springer dock i mål med byxorna nere vid knäna på en 30:e plats av 50 startande.

Lördag: Går upp klockan 8, äter god frukost. Det ser ut att bli fint väder. På förmiddagen hade vi teknikträning bestående av kompasstjärna, minnes-OL och linje-OL, där jag hittade 11 kontroller av utsatta 9!!! Går sedan och badade i den ganska kalla Albysjön. Äter och laddar upp inför lagkappen. I den ska varje lag ta 40 st kontroller, minst 2 var. Hasse och Göran satt både länge och väl och fördelade kontrollerna mellan de 7 lagmedlemmarna.

Lars-Erik och Jörgen är lagledare för Järlas två lag. De har alla kartorna och står uppställda med alla andra lagledare 200 m från oss. Starten går och de springer i full fart till oss för att dela ut kartorna. Alla sticker i väg åt olika håll. Jag tittar snabbt på kartan och tänker: "Det är nog bara jag som kan ha en bana som den här av alla som springer." Loppet går bra för mig men jag missar tvåan lite. När jag kommer in i målfållan står Lars-Erik och väntar på det 7:e startkortet som jag har. Han spurtar tillbaka de 200 m och plockar faktiskt in en placering på den korta sträckan.

Jörgen kommer in för lag II endast 20 sekunder efter oss. Lag I blev 18:e och lag II 21:a av 55 startande lag.

På kvällen var det backtävlingar i Alby slalombacke. Lars-Erik ställde upp för Järle och var med i 2 lopp. Efteråt sa han: "Jag var lite trött i benen i andra loppet." Kl 21 utmanade vi Enskede i brännboll som vi vann. Jag somnade vid halv elvatiden.

Söndag: Vaknade av att regnet smattrade mot tältduken. Jättekul! Huttrande satte jag i mig frukosten bestående av youghurt, smörgåsar och te. Man kände sig inte speciellt upplagd för sistasträckan på Stora lägerkavlen. Släpar mig iväg de 2 km till TC. Starten går kl 10 och Johan och Robban springer första sträckan. Efter ca 25 min kommer ledande Lidingö ensam. Fem min senare kom en klunga på fyra och plötsligt hör jag Göran skrika: Där kommer ju Johan! Han kom in som fyra. Robban orkade inte hänga med och kom in ca 8 min efter täten. Ut sprang Marie tillsammans med Enskede, Järfälla och Österåker.

Hon springer förbi dem redan på de första hundra meterna. Alltså: Järsla ut som tvåa för att jaga Lidingö. Efter 12 min hörs speakerns röst: "Förvarning på sträcka 2, lag 21 Järsla". Jublet stiger och alla blir som tokiga och Jesper tutar med sin tuta som en galning, alla skriker: "Vi leder!"

Johnne sticker ut först, 2 min före klungan. Skulle han hålla för pressen att leda? Efter 35 min kommer täten på sträcka 3 men ingen Johnne. Folk drösar in, men fortfarande syns han inte till. Nu är stämningen inte fullt lika uppåt hos Järsla. När 15 min gått sedan täten växlat kommer han, tyst, arg, sur, förb-d. Det gick definitivt inte att prata med honom.

Niklas drar ut på en kort sträcka och plockar 5 placeringar. Och så blev det äntligen min tur. Det regnar fortfarande. Sticker ut ensam. Missar 2:an med några min och blir upphunnen av en Hellaskille. Sedan står vi på med ett bra tempo och spikar resten. Vi blir 11:a. Andra laget låg ca 10 min efter oss hela tiden. En mycket trött Eva Olsén springer in lag på en 28:e plats. 55 lag startade.

Sedan rev vi tälten och plockade ihop alla genomblöta pinaler och fick sedan uppdraget att berätta om lägret i klubbtidningen, vilket härmed är genomfört.

Tranan

Lösning till Sommarrebusen

kommer här och den hade följande lydelse: Våra flickor i Järsla har glatt oss med fina framgångar i vårens kavlar.

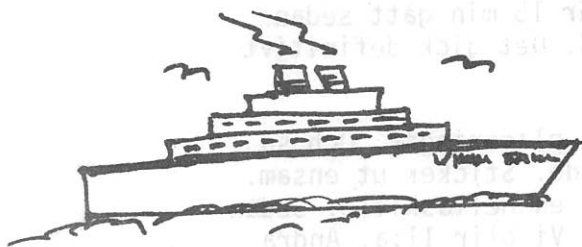
Och nu har det hänt igen. Anders Hall den listige blev den andre av de två som lyckats vinna två gånger. Eva Svensson var ju den första. Vi gratulerar! Men nu gör vi en liten paus. Till sista dragningen hade det bara inkommit 4 svar. Litet för få tycker vi. Kanske semesterorienteringarna stal all tankemöda?

Jukolan Viesti 11–12 juni

Så var det dags igen, närmare bestämt för den 35:e gången i ordningen, för finnarna att arrangera Jukolakavlen. Och Järäla tänkte satsa rejält med att skicka två herrlag och för första gången i världshistorien även ha med ett damlag i Venlabudkavlen. Men, men . . . det är inte alltid saker och ting blir som mantänkt sig. Ju närmare tävlingen vi kom, ju mer folk lämnade återbud av diverse olyckliga skäl, sjukdom, skador, havandeskap m m (det senare kanske ett lyckligt skäl). UK slet sitt hår, jobbade för högttryck med att skaffa nytt folk, men lyckades inte fylla alla lag, tyvärr! Det blev till slut 1 plus 4/7 herrlag och ett 3/4 damlag. Och UK gav order att grabbarna ska ragga sanslöst i baren på överresan för att fylla ut damlaget.

Fredag 11 juni: Samling vid Skeppsbron för transport över havet. De som möter upp för lag I i herrkavlen i löpordning är Peter, Lasse, Chrippa, Ensio, Roffe K, Bengt och Jonas och för lag II Uffe S, Putte, Harald och David. Och för damlaget Bittan, vakant, Lena Jåfs (mötte oss i Åbo), Maud. Och så förstås coachen Roffe Ljungkvist.

Det är nu lördag den 11 juni.

Vi anlände till Åbo kl 07.00 och lastade in oss tillsammans med Bromma, dvs alla skulle ha gjort det, men Järäla saknade två löpare som bevisligen hade gått ombord i Stockholm, men nu visste ingen var dom fanns. När än halvtimme hade gått och bara vår buss var kvar, i vilken det fö r rädde lynchstämning, gick coachen ombord igen och vad hittar han väl där i en hytt om inte två sovande Järälaiter, inga namn, men

Uffe och Ensio lär ha varit inblandade. Så kom vi då iväg och efter en ohyggligt seg bussfärd hade vi hamnat i Kovvala ca 30 mil nordöst ut, där kavlen skulle gå.

Men nu var det någonting som inte stämde. Alla som varit med om en Jukolakavle tidigare vet att där är tävlingscentrum inkl parkering och allt mitt i skogen. Men inte så denna gång. Här på ett stort flygfält låg TC och som alltid perfekta arrangemang.

Tiden gick, så även vi. Runt, runt på målplatsen och tittade i alla marknadsbodar med allt från "pirakka" (piroger) till en massa krimskrams. Dags för Venlorna att starta. UKs order var utförda. Någon (som vi av personliga skäl utelämnar namnet på i denna artikel) hade raggat upp Ravinens Kent Bergmans flickvän Helen och förmått henne att vara med i vårt damlag.

Bittan startade för Järäla, gick bra i början, missade litet på slutet. Hon kom in som 144:e lag, 10,56 min efter Fryksdalens OK. Ut för Järäla gick Helen (OK Ravinen) och kom efter sin sträcka in som 207. Lena Jåfs skickas iväg och för upp Järäla till en 194:e plats, nu 53 min efter ledande Almby. Lena växlar över till Maud som vet att hon inte kan vinna eftersom Almby nyss gjorde det. Men Maud gör i alla fall ett bra lopp och ivrigt påhejad spurtade hon in som 168:e lag bland 319 anmälda. Godkänt.

Klockan tickade på och prick 22.00 gav sig 816 (!) herrlag iväg. Venlorna hade meddelat att det var flackt och lättsprunget bitvis och bitvis bussvåra sänk-, grop- och åspartier.

Sträcka 1: Täten gick på 66 min. Peter var duktig och kom in på 69:e plats, 3,45 min efter. Uffe ramlade och slog sig duktigt och haltade in som 573, 27 min efter.

Sträcka 2: Lasse tappade en del, från 69 till 125:a. 15 min efter. Putte sluggade något alldeles gruvligt och klättrade upp till en 319:e plats, 31 min efter.

Sträcka 3: Chrippa gick mycket starkt, kom in som 88:a och tappade ingen tid. Han verkade nöjd med sitt lopp. Han stod nämligen en halvtimme och berättade om det i tältet för sina sovande och halvsovande lagkamrater, innan någon förbarmade sig över dem som behövde sömnen och sparkade ut honom till duschen. Harald klättrade vidare till 242:a plats, nu 45 min efter.

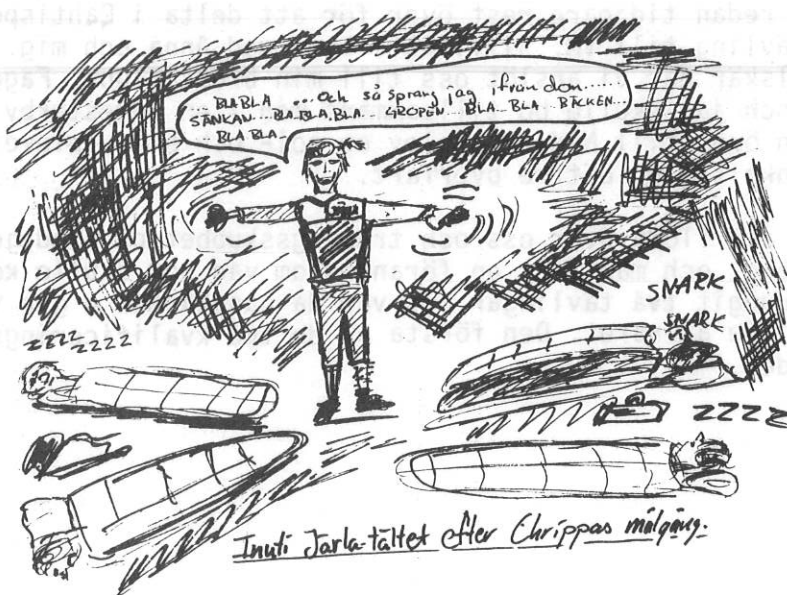
Sträcka 4: Ensio gick även han mycket bra, tog in två min på täten och 31 lag. Vi låg alltså 57:a nu. David tappade en del i sin Jukoladebut och kom in som 297:a men hade ingen att växla till.

Sträcka 5: Rolf K förbättrade även han Järklas position och lämnade som lag 51 och 20 min efter över kartan till

Sträcka 6: Där Bengt efter en bra inledning lyckades att vända loppet på senare delen av banan till ett s k "stolpe ut"-lopp. Med en rejäl nybörjarmiss på sista kontrollen. Tappade 20 lag och lika antal minuter.

Sträcka 7: Jonas sprang långt och länge. Vann gjorde Vehkalahden Veikot med en tid av 8.11,04. Järkla blev 78:a på 9.08,57. Det får väl anses hyggligt, det var ju i alla fall 816 lag med. Men inte helt godkänt. Sen åkte vi hem.

Bengt

Veteran-VM i Finland 12–15 juli

Vem skulle för något år sedan ha anat att man skulle få delta i ett VM, låt vara ett inofficiellt sådant, men ändå. När inbjudan till Veteran World Cup-83, som tävlingen officiellt kallas, kom till föreningen, var man inte sen att anmäla sig. Veteraner förresten, åldersklasserna började redan vid 35 år. Vi kan väl kalla dem förskoleveteraner.

Tävlingen gällde både individuellt och tremannalag varför ytterligare två man måste övertalas att ställa upp. Det blev Ragge och Seth. Strax efter Luffarkaveln kom den första motgången. Vänster hälsena inflammerad. När det onda inte gav med sig blev det läkarbesök. Doktorn satte in sprutor och tabletter och lovade att det onda skulle vara borta till tävlingsdags. Det stämde, nästan. Nästa motgång kom när Ragge dök upp på Järlagården med en omplåstrad kropp och upplyste att han ramlat i en trappa och bl a brutit ett nyckelben. VM-start uteslutet. Lag-VM "bortramlat". Nåja, det får väl räcka med individuella medaljer tänkte man då. Det skulle senare visa sig att det fick räcka med de medaljer som varje anmäld fick som ett minne från tävlingen.

Den 9 juli skedde överresan till Finland och Lahti där tävlingarna gick. Seth hade redan tidigare rest över för att delta i Lahtispelen, som var en förtävlings till VM. Silvi åkte över med Anna och mig. Vi åkte till Kappelskär där vi anslöt oss till min brors klubb, Fagersta OK, vilka Anna och jag skulle bo tillsammans med i en semesterby utanför Lahti. Resan över till Nådendal blev en sol- och havsupplevelse, Man kan inte tänka sig en bättre överfart.

Solen fortsatte att flöda över oss och träningsskubbet på söndagen blev ganska jobbig, och man fick en föraning om vad som skulle komma. Seth hade då sprungit två tävlingar och var då ganska mörk på värmen. På tisdagen började allvaret. Den första av de två kvalificeringstävlingarna avgjordes.

kuperad men kartan ver nästan helt täckt av grönt raster som markerade manshögt gräs, ett otyg man fick ganska stort besvär med. Första dagens tävling slutade med en 8:e placering för mig medan Seth blev något sämre. Nu hoppas jag på en A-final.

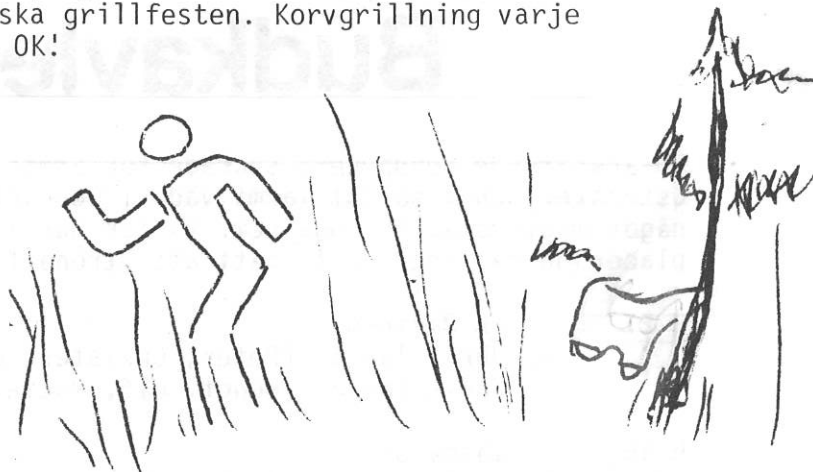
Första dagens nästa överraskning blev badplatsen. Sjöstrand med tallskog och hala stenar några meter ut, sedan dybotten. Man fick simma, men inte använda tvål. En avslagen butelj höll på att bli mitt öde, men det avlöpte lyckligt, ett skärsår i ena handen bara. Det kunde ju gått värre.

Andra kvalificeringens terräng var den första ganska lik men med ännu mer inslag av grönt raster. Det var ett eländes elände att ta sig fram. Det slutade med att Seth tvingades bryta och därmed säga adjö till A-finalen. Själv tog jag en 5:e-placering och blev därmed 7:a och plats i A-finalen.

Torsdagen ägnades åt besök i Lahti där idrottsanläggningen med hoppbackar och allt besågs. Det var kul att in natura se backen där Thomas Magnusson sprang förbi finnen och vann och vann stafetten åt Sverige i Skid-VM. Det var fö en imponerande anläggning. Efter diverse shoppingrundor, där bl a min brors hustru ramlade på gatan och bröt armen, blev det återfärd till byn och den obligatoriska grillfesten. Korvgrillning varje kväll. Ett härligt gäng Fagersta OK!

Finaldagen. Tidigt startnr. Regntunga moln. Skulle man hinna kuta innan regnet kom? Hård terräng var utlovad och det skulle visa sig att det stämde. Södertörnsterterräng i finsk tappning. Banan var 6,3 km och ganska hård. Kontrollerna stod där dom skulle. Orken och tankeverksamheten var inte vad den borde vara. Efter en del småmissar var dock VM:et genomfört för min del lagom till de första regndropparnas ankomst. Av A-finalens 70 startande blev

jag 43:a. Inte riktigt vad jag tänkt mig. Seth fick starta i B-finalen och hade väl liksom jag förhoppningar om en bra placering. Han startade senare än jag och när han kom i målfick han den obligatoriska frågan: "Hur har du gått?" "Hur tror du det går för en blind man?" Förklaringen till svaret var att han på ett tidigt stadium före första skärmen hade tappat sina glasögon och inte märkt det förrän han efter en stund skulle kolla på kartan. Han kom dock i mål och glasögonen finns fortfarande kvar på finsk mark.

Seths glasögon i finsk martall

VM var över och vi återgick till förläggningen för att slicka sårn. Lördagen ägnades åt förflyttning till Järvenpää campingplats och besök på finska öppna veteranmästerskapen. Vi skulle ju delta i budkavlen dan därpå. Vi besökte Jean Sibelius hem där han och hustrun har sina gravplatser. Vidare besökte vi Haloseniemi, där konstnären Halonen hade sin bostad. Huset påminde om Anders Zorns bostad i Mora. Samma pampiga byggnad. Även författaren Alexis Kiivis bostad fick ett besök. Hans hem påminde mycket om Dan Anderssons Luossastuga i Skattlösberg.

Sigvard

Och så kom då söndagen, dagen då Seth, Sigvard och Ture "Lövas" Lövbom, Ravinen, skulle hemföra finska veteranmästerskapet i budkavle. Vi var det enda utländska laget och i vår klass var det fem anmälda lag varav 4 kom till start. Tävlingscentrum var en nedlagd idrottsplats i utkanten av ett samhälle och terrängen var VM-terrängens raka motsats. Fyra höjdkurvor som mest. Stort kärr- och sumpområde med lite skog runt om. Lätta banor som inbjöd till chanstagningar. Lövas lyckades bra och vi blev till sist trea och fick därmed var sin bronsmedalj.

Sammanfattningsvis kan sägas att vi hade en mycket trevlig vecka i Finland, även om resultaten inte direkt motsvarade våra förväntningar.

Vi ser fram emot nästa VM med förhoppningsvis fler deltagare från Järila.

Budkavle-DM

90-årsfirande Sundbyberg svarade för årets DM-budkavle i markerna norr om Österåker och i soligt varmt väder. Och inte heller på denna kavle fick vi något mästerskap med oss hem. Vi tar här lagens sammansättning och deras placering så långt detta gått att utröna från resultatavlan.

<u>H 21</u>	1 OK Ravinen		266.15
	18 Järila lag 1	(Peter, Christer, Lasse, Jonas)	
	Järila lag 2	(Bengt, Ulf, Putte, Leif)	
<u>H 35</u>	1 Väsby OK		201.20
	16 Järila	(Gustav, Lasse E., Göran)	268.26
<u>H 56</u>	1 Stigfinnarna		135.25
	11 Järila lag 2	(Åke, Erik, Birger)	159.19
<u>H 15-16</u>	1 Järfälla OK		140.18
	Järila	(Johan, Tommy, Eva Olsén)	
<u>H 13-14</u>	1 Tullinge SK		91.16
	23 Järila	(Niklas, Robert, Fredrik)	146.19
<u>D 35</u>	1 Täby		173.41
	Järila	(Gunilla, Kerstin, Ulla-Britta)	ca 270.
<u>D 12</u>	1 Tullinge SK		72.40
	5 Järila	(Anette, Maria, Karin G.)	85.56

I huve't på en kartritare

Kassaskrinet blottade en alltför enträgen tomhet och alla egna högtflygande planer fastnat i byråkratidjungeln samtidigt som man tapetserade väggarna med sina obetalda räkningar. Det var då som jag satte mig ner under äppelträdet för att tålmodigt arbeta fram den lösning som situationen krävde. Då jag äntligen träffades av en fallande frukt i huvudet stod det klart att vad som behövdes var en inkomst, men för att tillhandahålla en sådan, krävs det, hur avskräckande det än kan låta, ett jobb.

Det var ungefär vid den tidpunkten Jonas kom och undrade om jag var intresserad av att rita kartor en tid framöver. Det rörde sig om en skolkartesatsning i StOFs regi. Och efter en kortare introduktion skickades jag ut i fält för att rekognosera ett par skolkartor. En arbetsuppgift som verkligen överraskade mig i positiv bemärkelse, lyckligt ovetande om att detta var lugnet före stormen. Ett par veckor senare förkunnade projektansvarige Henry Olsson, att jag som blivit varm i kläderna skulle assistera Carl Backman. Branchens äss, Oraklet, vid ett större projekt strax utanför Borlänge. Då dröjde det inte länge förrän det började ryka om bomullstrasorna.

Kartritningen bör definitivt kategoriseras som tungt kroppsarbete. I alla fall på den här nivån. Sex sju timmars seg lunk i fält åtföljdes varje dag av två timmar vid ritbordet plus att planering och förberedelser tillkom. Ibland förstår man nästan att Kalle trissar upp sina offerter en prisklass samtidigt som man ska ha i beaktande att klubbarnas ekonomiska uppbackning knappast tillfredsställer dess behov vad beträffande kartframställning.

Om själva ritandet kan sägas att ska man syssla med det i stor omfattning bör man ha en alldeles speciell läggning. Lite dragningar åt eremithållet, det kan bli ganska ensamt i skogen ibland. Ytterligare en vetenskap som kröp på mig ibland, var att kombinationen mellan kartritning och att själv vara aktiv som orienterare kanske passar för somliga. För mig tog det tvärstopp. Det står en upp över öronen helt enkelt.

Själva rittekniken kan sägas vandra den gyllene medelvägen mellan tekniskt utformade ritningar och humanistiska alster, sådana som vi i vardagsspråk kallar konstverk. Samtidigt som man måste hålla reda på alla normer och restriktioner så gäller det att ha en bra touch i handen.

To be continued . . .

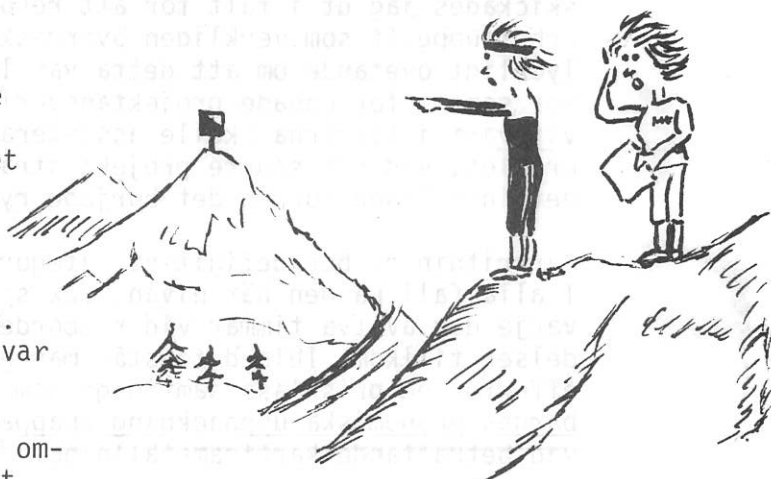
Ulf Sandberg

Fjällorienteringen

Jag hade i sista stund fått tag i den kända skidlöparstjärnan Anna-Lena Fritzoni till patrullkamrat i årets Nordiska Fjällorientering, som gick 6-8 juli i Rörvattnet i Jämtland. Där fanns många små fjäll, ca 1 000 m höga och dessvärre försedda med halva Jämtlands stenar. Annars var det fint, varma, soliga dagar och myggen hade annat att syssla med. Pappa Ragnar var med som coach och chaufför.

Första dagen startade alla de ca 450 patrullerna samtidigt ute på en mosse och medan vi andra stod och väntade på att få klafs iväg höll Thomas Wassberg förgäves på att leta efter en patrullkompis. Han hittade ingen. Det var ju här de verkliga hårdingarna gjorde upp. Gjorde upp ja. Varken "Fritte" eller jag är några större orienterarhjärnor, så vi hade bestämt oss för att försöka klara oss så gott det gick och ta det hela som en träning. Nu till tävlingen.

Eftersom skalan var i 1:50 000 och ekvidistansen 10 m så var det kanske inte så konstigt att vi på väg till den 1:a skärmen sprang upp på fjället före innan vi var framme vid det rätta med kontrollen. Alltså, bara bita ihop och ner igen! Vi sprang ikapp en hel del patruller, men så bommade vi även den andra kontrollen. Men sedan gick det bättre och i mål var vi 5:a, 6 min efter ledarna. Vi som hade bommat minst en kvart! Banan var 13,7 km och vi använde en tid av omkring 2 timmar. Snälla, räkna inte ut kilometertiden!

Du "Fritte", vi är nog på fel topp?

På den andra och tredje etappen tillämpades sk jaktstart och "Fritte" och jag älgade på uppför fjället i högsta fart. Dessvärre läste jag fel på definitionen och vi irrade vid den första skärmen ett bra tag. Vi tappade modet och resten av banan gick lite sisådär. I mål var vi 8:a, 13 minuter efter ledande patrull.

Uppladdning med makaroner, jordgubbar och glass inför sista etappen. Då hände det ofattbara, vi nästan spikade 1:a kontrollen. Men sen började bommandet igen! Resten av banan var en enda stor bom! På slutet ville "Fritte" bryta, men efter 2,55 tim sprang i ganska trötta i mål. Då var vi 14:e patrull och åtskilliga minuter efter Karin Svingstedt Hassela, och Ann-Marie Johansson, Häverödal, som vann juniorklassen. Sammanfattningsvis tycker jag att det var en rolig och givande tävling.

Och vänta ni, nästa år då . . .

Karin

5-dagars i Anderstorp

Årets 5-dagars i orientering hölls i hjärtat av Småland. Centralorten var Anderstorp eller snarare Scandinavian Raceway. Till årets tävling var 32 Järlaiter inbokade och med i startlistan, som omfattade drygt 25 000 startnummer. Av våra 32 var det 7 som aldrig kom till start och en som hoppade av efter 2 dagars tävlande. Då vi kom och fick vår tältplats anvisad på fredagskvällen kändes den något avlägset placerad från inköpställen, prisutdelningsplats etc. Men när veckan förflöt så kändes det inte alltför illa trots den dryga kilometern ner till buss m m.

När vi vaknade på lördagsmorgonen visade det sig att ytterligare en Järlait hade satt fast sina tältpinnar under natten. Innan det nyuppförda tältets invånare hade sluppit ur John Blunds järngrepp hade bookmakers fastställt olika odds i gisningstävlingen om vem som bebodde tältet. Ingen hade gissat på Jonas, som var "nyinvånaren", varför alla satsningar gick till en gemensam glasskassa. Jonas hade kommit relativt sent och därför försiktigt petat ner sina pinnar utan att annonsera ankomsten. Lördagen gick åt att hämta klubbens hela reklampost, alla nummerlappar och programböcker, totalt ca 15 kg papper. Dessutom hyrde vi cyklar för att lättare förflytta oss inom och mellan olika aktiviteter på C-orten. Årets hyrcykel var plastcykeln ITERA. Många köpte den efter veckan då den kostade 400:- plus det man lagt ut i hyra, 100:-. Detta var kanske det enda sättet att bli av med den något kontroversiella hojen.

Allt eftersom lördagen gick anlände fler och fler. Men en som komsent var David. Åtminstone tyckte Johnne det, för han skulle förses med skydd mot regn, blåst och småländska höglansmygg i Davids tält. Så när klockan närmade sig 20 och ingen David syntes började orons tänder bita i Johnne. Han började nästan gå i författning om att ta en snabbkurs i "Hur man bygger ett vindskydd". Alltnog David dök upp och orosmolnen blåste bort. Blåste gjorde det minsann också några nätter så att man nästan måste ut och hålla i tältstolparna, i varje fall måste tältet spännas om flera morgnar. Ett par nätter var till och med kung Bore på besök och andades minusvindar på tälten.

När alla anlönt på söndagskvällen samlades vi och gick igenom de delvis olika grepp och arrangemang som gäller vid 5-dagars. I år speciellt det nya med "bussning" mellan C-ort och Etapp. För detta ändamål hade arrangören hyrt in över 100 bussar. Och detta fungerade bra med några få undantag. Tex tog förarna fikapaus precis när ca 5 000 tävlande hade tänkt ta sig tillbaka till C-orten den första dan.

Den stora anhopningen kunde väl delvis bero på väderleken som då och då gav några regnstänk. Ett annat tillbud var när returnering av bussar på den fjärde etappen inte klaffade utan det blev långa köer och tillhörande trassel vid avfarten till etappen. Vädret var fint, solen stekte, fråga Lena.

Tävlingen då? Hur gick det för Järklas deltagare? Ja, genom att studera de bifogade resultatlistorna kan var och en dra sin egen slutsats om hur bra eller dåligt dom sprang. Eftersom varje klass har olika många deltagare har jag fyllt i antalet anmälda i klasserna. Här ingår naturligtvis några vakantplatser och några som ej startat, men man får ändå en uppfattning om konkurrensen.

Några kommentarer om resultaten skall jag dock kosta på mig. Starkaste insatsen tycker jag Gunilla gjorde, då hon så sent som i början på juni fortfarande gick på kryckor efter en operation i benet. Hon startade den sista etappen som den enda från Järkla med speciell nummerlapp! De femton första i varje klass har sådana. Hon gick ut som nia och kom i mål som åtta. Tyvärr fann inte Jonas formen förrän sista dagen då han slog till med att ha dagens bästa tid. En etappseger som inte räknas i 5-dagars, men som visar att Jonas är bland de bättre seniorerna. Det var kanske som han själv sa, att terrängen sista dagen var den som mest liknade Stockholmsterrängen - han kände sig hemma.

Andra goda insatser som skall nämnas är Christer, Tommy, Karin och Robert. Tyvärr var Robert lite för ivrig andra dagen och glömde att kolla kodsiffran med felstämpling som följd. I närheten av målområdet finns det ju fler kontroller med liknande kontrollpunkter nära varann. Även Stefan och Anette gick bättre och bättre allt eftersom dagarna gick. Ringrost? Alla hade tyvärr en misslyckad dag av de fem varför ingen fick någon riktigt framskjuten placering. Dock delades i ungdomsklasserna priser ut till de 30 första i mål.

Vår traditionella 5-dagars festmåltid tillsammans på torsdagskvällen blev inte lika uppåt som brukligt. Dels hade vi ingen etappsegrare, som vanligen någon Andersson från Hökarängen brukar ordna, och dels så arrangerades finaler i Folkrace på racerbanan, varför ungdomarna försvann. Likväl mådde vi som var kvar gott och när veckan var slut hade vi om inte annat lärt känna på en ny del av vårt lands natur och kultur.

Vid pennan Göran

RESULTAT DM I BANLÄGGNING 1983

1 Kurt Andersson, Bromma MS	5360 p
29 Anders Asplund	4329
40 Maud Liljekvist	4203
57 Rolf Karlsson	3997

/Birger och Ensio har sprungit i Skottland och har inlämnat var sin rapport och vi skall försöka fläta ihop det så gott det går/

Royal Deeside 83

eller på svenska 6-dagarsorientering i Skottland 31/7-6/8. (Birger berättar): En inbjudan från Skottland om OL på semestern lät lockande och efter överläggning med Ravin-Ture bestämde vi oss för det. Inbjudningspaketet från Tot Line lät lockande och eftersom Ture fick Irma med sig och jag Britt så blrv vi fyra ock då tyckte rederiet att dom tjänade så bra på oss att dom bjöd på gratis bil tur och retur. Resan startade torsdag 28 juli kl 15. Anlände Göteborg kl 22 och eftersom Ture hade en känning i Göteborg fick vi låna hennes lägenhet för några timmars sömn. Fredag 9.30 lämnade vi Göteborg med adress Newcastle i norra England 25 timmar senare.

Båtresan började bra och stämningen var god liksom mat och dryck. Ett bekant ansikte dök upp på båten, Ensios, och jag som trodde att jag var ensam från Järila. Efter att ha passerat Vinga fyr började båten av någon anledning gunga och när även personalen började ta snedsteg förstod jag att det inte enbart berodde på drickat. Fram emot 17.00 gungade det för djä- (förlåt)! Sedan snodde dom all min goda mat och dryck. Och efter 14 timmar på rygg i hytten skymtade Engelska kusten. Jag måste beundra kaptenen på båten som efter 25 tim på öppet hav kunde pricka infarten mellan pirarna på metern.

Väl i bilen på engelsk mark gällde det att hitta rätt väg och efter diverse svängar hittade vi väg A1 som ledde upp till Edinburg, ungefär halvvägs till Aberdeen där vi skulle bo på ett universitet under tävlingarna. Just när vi nådde A1 började motorn hosta och efter diverse dödsryckningar dog den helt. Platsen tokigt vald, mycket trafik, i rondell, vänstertrafik och 45 min till Aberdeen. Vad göra? Åkalla högre makter? Knapast. Jag fick en snilleblxt, prövade startnyckeln och se bilen startade och sen dess har den gått som en klocka. Efter diverse trafikstockningar och lite felkörning i Edinburg anlände vi till Aberdeen kl 21. Logi: 6 enkelrum och gemensamt kök. Bra förläggning. Övriga rumskamrater 2 Skogsluffare: Bogevall och Ström.

/Ensio/: Med 3 Brommaiter och en Gävleit (heter det så?) drog jag iväg från Vällingby. Första anhalten var Göteborg, där vi slog upp tältet i en grusgrop, man skulle ju leva snålt. På kvällen knäpptes Loopen, Berg och dalbanan m m. Lite slitna på morgonen styrde vi vidare mot Skandiahamnen, där vi träffade Birger & Co. Väl ombord fick vi en välbehövlig frukost, s k dansk, som består av wienerbröd med tillbehör.

/Birger/: Så var det då dags att planera för en 6-dagars OL. Vi bor ca 5 mil från C-orten Balater. Tävlingar söndag-måndag-tisdag, torsdag-fredag-lördag. Vilodag onsdag. De fyra bästa resultaten får räknas. Första dagens tävling var rena berg- och dalbanan, t ex mellan 4 och 6 kontrollen var det 800 m, 200 m utför. Gick ganska bra första dagen. En miss på 2 min, men orken!

/Ensio/: En titt i PM:et sade att tävlingen skulle bli hård, segrartid 60 min på 5,9 km. Redan på väg till start började benen bete sig lite skumt, 2 km bara uppför. Här gällde det att köra med mjukstart redan från början. Ändå dröjde det inte länge förrän man började känna sig sliten. Terrängen var nog den hårdaste jag sprungit med omväxlande skog och kal-fjäll. Avslutningen var skråorientering, där man bara gick och kliade sig i huvudet. Men i mål kom jag efter 85 tunga minuter.

/Birger/: Andra dagen blev vilodag, träningsvärk. 3:e dagen ungefär som 1:a, missade en skärm ca 5 min, ca 10:e plats. Onsdag vilodag. Då gjorde vi Aberdeen. Vagnade för sent för att få vara med om den berömda fiskeauktionen på morgonen när fiskebåtarna kom in, men vi fick se tillräckligt med fisk ändå. Det var inte utan att man funderade på att bli vegetarian. Hamnade så småningom i Gamla stan i Aberdeens utkant (vi bodde i västra förorterna). Botaniska trädgården var sevärd + några gamla berömda kåkar. Och en säckpipe-blåsarorkester, både hör- och sevärd.

/Ensio/: Aboyne. Här var terrängen lättläst på den andra etappen, i början, men efter halva banan blev det skrålöpning med inslag av 2 m höga ormbunkar. Här fixade jag ett break!

Ettapp 3: Terrängen var måttligt kuperad med inslag av grönområden och hyggen. Även här strulade man till det, min plats fortfarande långt ner på listan. Efter etappen åkte vi till Downtown, där vi besökte Gleenfidish. En smålurig skotte guidade oss runt och visade oss bl a otroliga ekfat. Besöket avslutades med filmvisning och ett glas. Och nästa dag var vilodag och tid för ordentlig kolhydratuppladdning.

/Birger/: Dags igen. 7 mil norrut till havet. Terrängen platt som en pannkaka och det blev det av orienterandet också. Dom påstod att jag stämplat fel. Omöjligt, enligt min uppfattning, men vad hjälpte det?

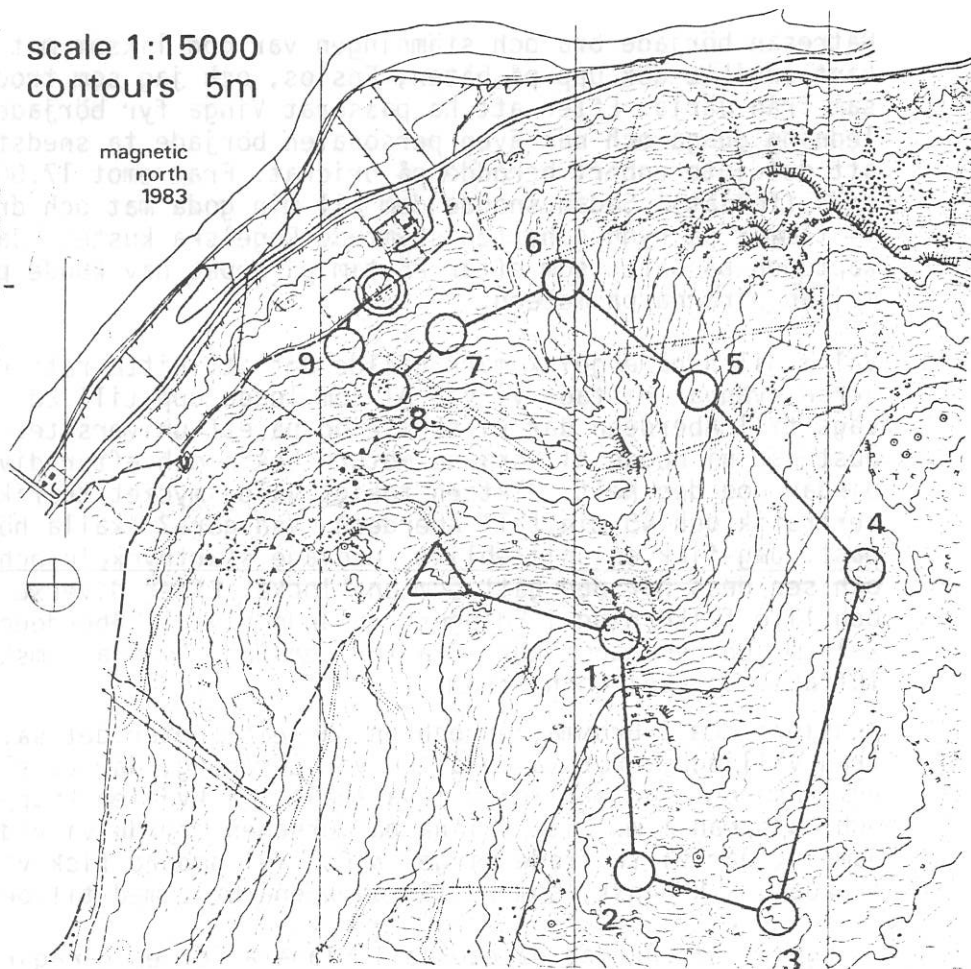
/Ensio/: Loosiemouth, mycket flackt och många gropar. Efteråt bilade vi upp till Inverness och sjön Loch Ness, där det skall finnas ett sjöodjur, "Nessie". Det fanns t o m en särskild monsterutställning, där man såg en massa skumma foton. Vi bestämde oss för ett dopp och försöka locka fram den med hjälp av våra prinskorvar. Men ingen "Nessie" visade sig.

Ettapp 5: Dags igen efter två dagars vila, nu var man verkligen på hugget. Banan började med måttlig stigning till halva sträckan och där började sen en otrolig klättring och när man väl var uppe blev det skrålöpning och utför till mål. Här lyckades jag plocka en del placeringar.

Pannanich

Birgers bana ettapp 1

scale 1:15000
contours 5m

/Birger/: Samma plats som andra dagen. 500 m till 1:a skärmen, kraftig stigning snett uppför. Gick hela vägen men missade ändå några minuter. Sen "lossnade" det i kroppen. Kom sjua.

Ettapp 6, Braemer. Jobbig tävling. 4 km till start, sedan 6,3 km till mål, nivåskillnad på banan 300 m. Missade ingenting men ett dåligt vägval där jag höll på att fastna och trötta ben gjorde en förlust på 15 min. Sammanlagt kom jag på ungefär 10:e plats. 40 startade i min klass. Har ej satt någon resultatlista. Som helhet var det mycket fina terrängavsnitt och rolig orientering.

/Ensio/: Började med engångstid till start på 50 min. Väl framme fick man en lektion av sjöscouter hur man gör en bro av rep o dyl. I början lättlöpt terräng, men sedan tvärstopp. Öppen terräng med undervegetation i knähöjd, till råga på allt även uppför och efter halva banan skulle man knäppa en topp, men sen ganska lätt till mål. Åstadkom ännu ett hyfsat lopp så man klättrade på listan för att sluta ungefär mitt i fältet.

Efter sista etappen packade vi ihop träningstrunken och tälten för att ge oss av mot sydkusten och London för ytterligare en vecka. Och den veckan blev lyckad med många trevliga hålligång både på dag- och kvällstid.

Ensio

/Birger/: Efter tävlingen flyttade vi till Edinburgh, ca 18 mil "hemåt". Där bodde vi sedan till hemfärden 10 aug. på universitetet Polloc Hall i utkanten av Edinburgh intill världens finaste utsiktsberg. Edinburgh är en fin stad med många sevärdheter. Vi gjorde många utflykter, bl a en tur upp på skotska högländet. Ett besök på en whiskyfabrik ingick i lockbetet, avsmakning var utlovat, och efter att ha fått en inblick i alla faser av tillverkningen, stod vi till sist framför det dukade bordet. 35 förväntansfulla, 35 glas på två brickor. Dom hade offrat nästan en hel 75:a!

Onsdag 10 augusti var det så dags att återvända till gamla Svedala. Kl 18.30 gick båten från Newcastle och efter en ganska fin sjöresa med groggar och dans anlände vi till Göteborg fvb till Tyresta, dit vi anlände kl 3.45 fredag morgon.

Så här i efterhand, vad minns man? Jo, alla fåren, den vackra naturen, vilka fjällsluttningar med ljung som lyste lång väg. Sega vägsträckor, miles, sträckorna krympte inte lika fort som våra km-sträckor, vänstertrafiken i rondellerna, såg ingen snål skotte, det fina vädret (där hade vi nog tur), och alla dessa, slott, ruiner och fästningar. Tips: Skottland är väl värt ett besök!

Birger

Järla gården

Vi är i slutet av vecka 35 när jag skriver detta och räknar med att vi kan starta den nya värmeanläggningen under vecka 36. Varmvattnet har varit avstängt i 12 veckor. Kanske för att vi har haft en så varm sommar så har det bara varit lite gny över att få duscha i kallvatten. Som jag tidigare sagt har vi ökat kapaciteten av varmvatten med 100 % från 500 till 1 000 l. Genom ny elkabel och ändring av abonnemangsklass till 63 A kan vi köra herrbastun med full effekt och korta av uppvärmningstiden. Temperaturen i Järlagården kommer att styras av en yttertemperaturstyrd shuntventil. Men större effekt på detta får vi när vindsbjälklager blir isolerat.

En kanalfläkt kommer att installeras i herrarnas dusch- och omklädnadsrum för att eliminera vattenången som uppstår när det är stor frekvens på bastubadandet.

Följande arbeten ligger vi efter med:

1. Invändig målning av storstugan.
2. Utvändig målning av stockpanelen.
3. Vedboden. Vi får se om vi kan lösa detta under hösten?

Arbetsdag lördagen den 15 oktober kl 9.00

3 timmar räknar vi med att hålla på och följande arbeten är aktuella:

Lövkrottning	Fönsterputsning
Stenar från elkabelgrävning (bort)	Skura bastulavarna
Städa boden (Peter och Lasse)	Kolla tegelpannorna på taket
Målning av ytterpanel	

Det finns jobb för alla! Vi bjuder på kaffe, läsk och varm korv!

Hagis

Städschema för Järlagården resten av året

- Vecka 36 Lars Sundström-Monica Sundström
37 Erik Hägebo-Nancy Hägebo
38 Ulf Ohlsson-Rolf Karlsson
39 Lennart Hävrén-Peter Sandström
40 Ensio Kolari-Eva Norberg
41 Sigvard Gretas-Anna Gretas
42 Fredrik Trahn-Henrik och Ragnar Stiernström
43 Rune Rova-Hans Naumann
44 Håkan Lindberg-Robert Lindberg

Städning sker på torsdagar!

Ur protokollen

Vid en titt i de senaste styrelseprotokollen kan vi notera följande:

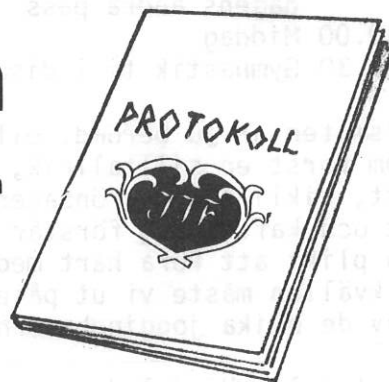
att Seth Nordahl varit i kontakt med Fritidskontoret för att försöka ordna någon tid för gymnastik, men det finns inga lediga tider före kl 20.00.

I stället har vi blivit rekommenderade att försöka samordning med friidrottarna

att Göran Glanshed har skickat ut en skrivelse till alla ungdomarna om vad som är aktuellt med kavlar och ungdomscupen

att Ulf Sandberg tillhör den grupp på 6 st AMS-anställda hos SOFT, som ritar lärkartor. Han har rekat vid Sporthallen. Nästa områden för nya kartor är Skuruparken och skolorna i Fisksätra

att Anders Asplund nu har erhållit nya Järlamärken att sätta på bilarna.

Vålådalslägret

Du kan väl dina tre K:n. Stackars dig annars! Men det kan vi nu, vi i smörgången som under första veckan i augusti fått känna på magister Rolfs svindande domptörpiska, när han försökte få oss att fatta det här med metodisk OL = Kunskap - Kondition - Koncentration. Och det var ett härligt gäng Järlaiter som på lördagsmorgonen embarkerade tåget mot Undersåker. Karin Andersson plockade vi upp i Östersund och 9 st fanns redan på plats så vid sammanräkningen var vi 32 st.

Busschauffören som körde oss från Undersåker upp till Vålådalen lämnade information om trakten, vilket han beledsagade med små musiksnuttar enligt senaste mode. Så småningom kom han in på hur det hela hade bildats någon gång i tidernas morgon. Och sitt faktaunderlag hämtade han från Gamla Testamentet. Duktig kille som säkert extraknäckte som präst. Väl framme in- kvarterades vi i 2-bäddsrum i Olandergården och sedan samling för att ta del av tidsschemat för veckan som i stort såg ut så här:

- 08.00-09.00 Frukost
- 09.00 Samling i lektionssalen. Genomgång dagens första pass
- 12.30-13.30 Lunch
- 15.00 Samling lektionssalen. Genomgång dagens andra pass
- 18.00-19.00 Middag
- 20.30 Gymnastik till discomusik

Lars-Erik och Per-Olov Eriksson

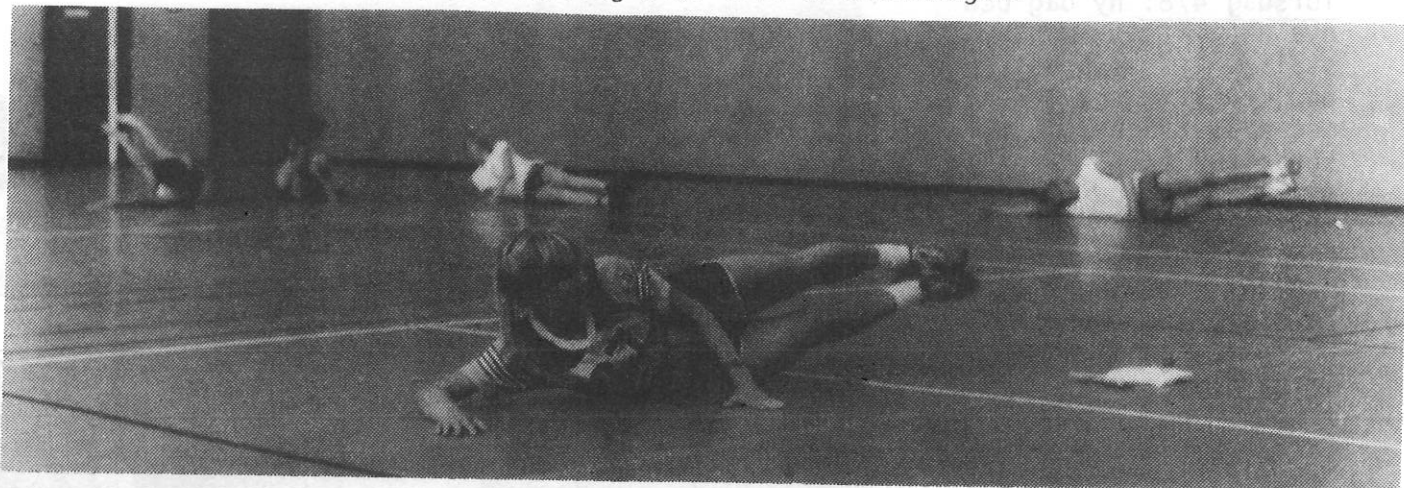
Vålådalsmaten är ju berömd, eller vad sägs om en meny som först en silltallrik, sedan soppa, varmrätt, rikligt med grönsaker, ostbricka, dessert och kaffe. Jag förstår Roffe, som såg som sin plikt att köra hårt med oss. Och redan första kvällen måste vi ut på en rekognoseringsrunda och sedan full fart på någon av de olika joggingbanorna. Oj, varför åt man så mycket.

Söndag 31 juli: Vi delades in i 5 grupper, 4 grupper skulle öva kontrollplockning på fasta kontroller söder om Vålån och den 5:e gruppen som innehöll "knotten", dvs ungdomarna upp till 12 år, skulle ha linjeorientering. Eftermiddagen ägnades åt kontrollplockning på kartan norr om turiststationen. Kartorna vi sprang på var 2 st och i skala 1:20 000 och tryckta 1978. I stort sett var de väl bra men är nog mogna för en revidering. Många fina stigar och leder fanns inte med och en del kärr skulle kunna plockas bort. Men kartframställning är ju inte billigt så det dröjer väl med nyskapandet. Och sista passet för dagen var discogympa i Idrottshallen med kommando från Maud och mera träningsvärk åt oss.

Måndag 1 augusti: Förmiddagspasset var förlagt uppåt Ottfjället och hette bländorientering. Tänk, det var något som jag trott jag ägnat mig åt för det mesta, det behövde man väl inte lära sig? Men det här visade sig vara en rätt nyttig övning. Vi sprang i 2-mannapatruller och orienterade växelvis till varannan kontroll. Fortfarande bra väder. "Knotten" fick special-

uppdrag, nämligen att på lärkartan i skala 1:5 000 runt turiststationen lägga en bana och helt svara för ett lägermästerskap på tisdagen. På eftermiddagen gällde konditionsträning, en massa 70-20-körningar på Gunders mosse. Kvalificerat självplågeri. Förstår inte att Gunder orkade med att slå världsrekord efter en sådan träning. Efter detta blev det full rulle på 5 km-slingan. Vi ses när det blir mörkt, Roffe!

Tisdag 2.8: Första passet skråorientering, noggrann kompassgång, säkra hållpunkter, stegning. Denna gång söder Vålådalen. "Knotten" jobbade intensivt med att få sin tävling klar till eftermiddagen.

Maud instruerar i discogympa

På eftermiddagen samling för lägermästerskapet. Vi indelades i 4 klasser, men alla sprang samma bana med 18 kontroller. Och för att Järlafolket skulle få lite kvalificerat motstånd så inbjöds Annichen Kringstad med maken Erik till tävlingen. Dom låg redan här och laddade upp till VM - ett lyckokast har det ju senare visat sig. Tänk så bra vi måtte bli! Kontrollangivelserna skulle man lära sig utantill, 18 st, typ: pinnen i kärret, på klämlinan osv. Stor entusiasm, stor förväntan och med 1 minuts mellanrum kickades vi i väg. Trots mellanrummet bildades det klungor vid letandet. Kartan var ju inte helt ny och en del kontroller nerrivna, det finns ju vilt i området. Alla kom i mål och så småningom enades man om följande prislista där Peter vann Elitklassen (det är ju inte var dag han slår en världsmästarinna, och kanske det var därför han inte tyckte att han behövde träna veckan ut utan stack hem tidigare). Lena Jåfs vann damklassen, Tommy Glanshed juniorklassen och Seth Nordahl den något äldre klassen.

Roffe meddelade att den här dan skulle det köras 4 pass. Tredje passet gällde att hinna upp till Ottfjällets topp, 1265 m, stämpla där och hinna tillbaka till middagen. "Några frågor?" - När går nästa tåg tillbaka till Stockholm?

Onsdag 3.8: Vid morgonsamlingen meddelade Roffe att idag skulle det bli Tångkörning, 4 rundor, ca 25, 15, 12 och 5 km. Höjdskillnaden oräknad. Långa banan tog en sväng från Vålådalen mot Nulltjärnarna till Kyrkstenen på Kyrkstensfjället, längs fjället till Jakthyddorna och tillbaka till turiststationen. Och lite kultur bjöds vi samtidigt uppe vid den mastiga

kyrkstenen uppe på fjället där en liten skyltberättade att här rastade karolinerna på sitt återtåg och att en samekvinna passade på att föda ett gossebarn just här och som döptes till Fjällsten. Vad annars?

Gymnastiken denna dag var redan kl 16 för kvällen var vikt för överraskningar i lektionssalen. Och denna överraskning bestod i att det var dukat till stort födelsedags- och namnsdagskalas med bål, ostbricka och tårta. I gruppen fanns nämligen 2 st hade eller just skulle fylla år i dagarna, Annette och Maria, samt fyra namnsdagsbarn - en Per och tre Karin. Hurra-rop och sång samt tal av Peter och Lasse. Jättekul och stort tack till familjerna Englund och Sundström för detta fina initiativ! Avslutningsvis bjöd Chrippa och Peter på stor show med baklänges styltgång i utförsbacke.

Torsdag 4/8: Ny dag och nya aktiviteter och nu ställde Lasse Sundström upp med ryggsäck laddad med div. tröjor och fickorna fulla med "krut", dvs toppvänliga kolhydrater, och ansvar för att även de små denna förmiddag tog sig upp på Ottfjällets topp. För oss andra gällde skralöpning kring Middagsvalen. Nu märktes det ännu mer att kartan skulle behöva justeras. Eller kanske det var tröttheten?

Inläring av symboler för lägermästerskapen

Andra passet för dagen var kartminnesorientering på två banor, en på 7 och en på 4 km. En kul och nyttig träning som vi skulle köra mycket oftare hemmavid.

Tredje passet bestod av tempoträning på IP 15-15, 40 starter med 1 minuts vila efter var 10:e. Jobbigt? Och på kvällen discogympa, där Maud noggrant kollade oss alla.

Fredag 5.8: Förmiddagen ägnades åt kompassbana med enbart gradtal och meter över 18 kontroller och ca 6 km. Och för att göra det hela lite svårare hade Röffe fått till det lite med gradtalen, men de flesta kom hem till lunchen. Magister Karlbom och Fröken Andersson tog hand om "knotten" och drillade dem.

Eftermiddagen var fri för enskilda aktiviteter, varvid en del tog tennisbanan i anspråk, en del hade vant sig vid att det finns mycket god mat i de här trakterna och sökte sig till Våffelbruket vid Nulltjärnarna, en sökte sig till forsens skönhet vid Vålåfallet och en del tog bilen och åkte till Åre och regnet där.

Och extra tryck i kvällens discogympa, det här var ju sista kvällen för denna aktivitet. De som hade maskat på dan och hade ork kvar fortsatte kvällen med innebandy. En rivig match där planens elegant lyckades göra tre mål. Hans blygsamhet förbjuder mig att omtala namnet, men han har en rätt snygg hund också.

Lördag 6.8: Första passet var en ny blindorientering på 15 km över 22 kontroller. Även kortare varianter fanns. Bengt Karlbom tog denna morgon ensam hand om knottens övningar. Karin hade kvällen innan avvikit till huvudstaden för att göra livet surt för tjejerna i Midnattsloppet på Söders höjder.

**Karin Glanshed och Karin Sundström
på Ottfjällets topp**

Jag sprang på denna sista blindorientering ihop med Lasse Englund och från början sade alla muskler ifrån ordentligt. Men så småningom lossnade det och roligt var det. På återvägen var vi tvungna att kasta oss i Vålån för ett uppfriskande dopp. Personalen på turiststationen berättade att när det är mycket vatten i ån så brukar dom dyka från räcket på hängbron och sedan ligga och driva med strömmarna. Låter kallt och kul.

Och sista passet ägnades åt gemensamma lekar, nu hade vi tränat färdigt. Maud hade arrangerat första tävlingen, en häftstiftsstafett för 3 st tiomannalag. En kul grej som avslutades med brännboll på helikopterfältet. Sedan bastu, middag, buss till Undersåker och nattåget till Stockholm.

En rolig och nyttig vecka var slut och ett stort tack till Rolf för det omväxlande program som vi bjöds och för allt jobb han lagt ned, och även ett stort tack till Maud som pinade oss med gymnastik varje kväll. Det var ett fint och trevligt gäng att vara tillsammans med under veckan.

Och du som tänker vara med på nästa års läger, om det blir något, tveka inte. Det kan säkert inte bli bättre, men förhoppningsvis lika bra!

Åke

Hela Vålådalsgänget

Rapport från ett träningsläger

Jag hade den stora äran att bli uttagen till StOFs träningsläger 1-3 augusti på Lida friluftsgård. Vi var 25 st ungdomar och 8 st ledare.

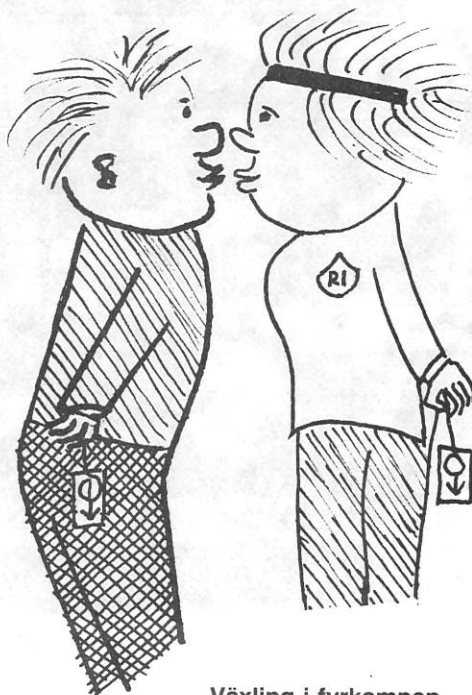
Måndag 1.8: Samling vid Lida kl 09.00. Känner mig lite ensam eftersom jag är den ende från Järila, men det verkar vara fler som känner likadant. När ledarna låste upp huset där killarna skulle sova så gällde det att hålla i sina prylar, för det blev stormning till sängarna. Packade upp och satte på mig träningskläderna till första passet. Gissa om man var nervös? Kl 10.00 var det presentation av ledarna och genomgång av programmet för dessa tre hårda dagar. Förmiddagsbanan var grovkontrollplockning. En 4 km lång bana med 14 kontroller. Efteråt bad. När vi sedan var ute och såg oss omkring så hittade vi en lada full med gamla härliga armécyklar som vi genast lade beslag på. Kl 12.00 var det lunch.

Eftermiddagspasset ägnades åt något som jag inte gjort förut: Kartbilds-OL. Banan var på en karta där bara höjdkurvorna fanns utritade. En mycket bra övning som jag tycker vi skulle kunna ha på en tisdagsträning, om det nu finns nån sådan karta kring Järlagården. I vilket fall som helst så var det mycket svårt att hitta men lätt att missa. Före middagen, som bestod av Lasagne, hade vi genomgång av dagens övningar i grupper. Efter maten hade vi ledigt till kl 20.00. Då blev det 4-kamp. Vi var 3 i varje lag, 2 killar och en tjej. Första grenen var kompasstjärnebudkavle med kontroller stora som en tändsticksask. Exempel: 226 gr, 27 meter, förgreningen. Då kunde det vara förgreningen på en kvist på en tistel. Killarna sprang första och sista sträckan, tjejen mellansträckan. På kontrollerna stod det en bokstav. Så här gick växlingen till: Först fick man springa till en ledare och viska ordet som bokstäverna hade bildat. Sedan skulle man springa till näste "man" och ge henne en puss! Växlingen videofilmades!

Nästa gren var att samla ihop saker som var uppskrivna på ett plakat. Sakerna kunde t ex vara en levande get 1000 poäng, rutiga kalsonger 15 poäng, tallkotte 6 poäng m m. Efter dessa två grenar fick vi bullar och saft. Och innan alla sedan somnade var det ett fasansfullt liv. Jag somnade halv tolv.

Tisdag 2.8: Väckning 7.30. Masar mig iväg till frukosten. Dagens första pass var löptest på den beryktade Helvetesbanan. Den var upplagd så att det var 300 m kärr, 300 m stig, 300 m fin skog, 300 m backe ner, 300 m backe upp (Lidas slalombacke) och 300 m sly och sten. Den banan skulle man springa två varv på tid. Även nu var ledarna ute på banan och videofilmade oss när vi segade oss fram i kärren, ibland nersjunkna till låren.

Eftermiddagspasset låg på en annan karta söder om sjön Getaren. När det var dags för start kom regner. Perfekt! Regn är det bästa vädret för mig att springa i. Det gick verkligen bra.

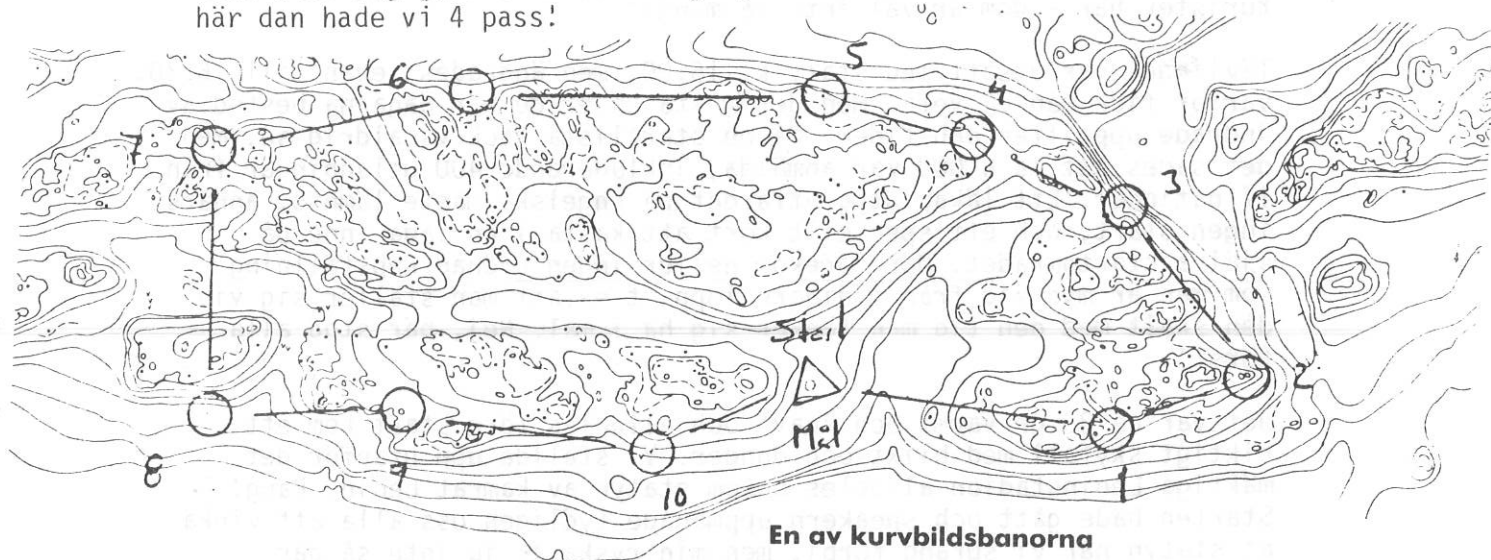

Växling i fyrkampen

På de flesta passen var ledarna ute och "skuggade" oss. Men de höll sig ca 75 meter bakom och inte som när man blir skuggad vid Järlagården, då man har dem 1 meter bakom flåsande i nacken! Joggade tillbaka till Lida (ca 3 km). Duschade. Åt god mat.

Kl 20.00 samling för de två kvarvarande grenarna i 4-kampen. Först skulle hela laget föra en ring runt ett snöre på kortaste tid. Snöret gick genom snår, upp i träd, under stenar osv. Någon i laget måste alltid ha en hand på ringen. Sista grenen var en budkavle på en karta som ledarna hade ritat. Där tillämpades jaktstart som i frmdagars. Varje poäng som laget hade var värt 15 sekunder. Det gällde alltså att ha så lite poäng som möjligt. Mitt lag gick ut först, men banan var svårare än vi trodde pga att kartan var i okänd skala. Kontrollen bestod av endast en stiftklämman. Varje sträcka var ca 700 m. Att hitta kontrollpunkten var inte så svårt, men sedan kom det svåra: att hitta stiftklämman. Den kunde ligga under en sten, i en soptunna eller uppe i ett träd. Mitt lag kom fyra.

Även här tillämpades "traditionell" växling" som ledarna kallade det. Det var alltså en puss. När fyrkampen var avklarad var det dags att ladda för nästa puss, förlåt, pass. Nattorienteringen. Lamporna kopplades ihop och batterierna tejpades fast. Jag hade otur i lottningen, fick starta sist, när det var som allra mörkast. Men en sak är ju bra med det, om man ser någon så vet man ju att man har tagit in tid. Alla kontroller gick bra, utom en. Som du kanske vet så är det rätt svårt att hålla reda på alla stigar i Tullinge-Lida-skogen, speciellt på natten. Det är lätt hänt att man gör s k "parallellfel". Och det var just vad jag lyckades göra! Jag drog iväg på en stig ca 500 m för långt och fick vända. Där missade jag många minuter. Men det var den enda miss jag gjorde. Efter målgång fick vi choklad och bullar. Den här dan hade vi 4 pass!

Onsdag 3.8: Mycket trött på morgonen. Dagens första pass blev återigen en kurv-OL-bana. När vi hade duschat och gått igenom banan så skulle vi städa rummen. Innan sista passet, som var Lägermästerskapet, så hade ledarna rankat oss och satt upp odds på varje deltagare. Om man lyckades satsa på rätt deltagare så kunde man vinna pengar. Jag satsade 1 krona på mig själv och en krona på en kille från Järfälla. Och mycket riktigt så vann han, så jag gick jämnt ut.

Mästerskapsbanan var 5,5 km lång och ganska svår. Jag sprang fort och gjorde inga missar. Jag blev trea till slut med mina 60 min. Han som vann hade 53 min. Kl 16 var det prisutdelning och alla fick tröjor som det stod "Augustilägret 1983" på. Åkte sedan hem och packade upp alla sura och illaluktande kläder och somnade gott.

Moskva Marathon

Efter att ha avverkat Järlas träningsvecka i Vålådalen under Roffes stenhårda ledning var det ju ett lämpligt tillfälle att testa om det är sant det dom säger att under hård träning på hög höjd kan man samla massor av röda blodkroppar och sedan komma ner på en lägre nivå och uträtta storverk. Och då kunde ju Moskva Marathon lördagen den 13 augusti vara ett lämpligt prov. Men vi kan redan från början konstatera att det är nog inte sant - eller också kom det för nära inpå Vålådalsveckan. Alltnog, anlände till Moskva sent på torsdagskvällen och fick rum på ett fint hotell precis vid Röda Torget. Det är ju där även de andra tunga grabbarna håller till. Vårt rum bestod egentligen av en hel svit, 3 rum, hall och badrum. Man är flott mot turister här - dom är väl inte så många!

Tävlingen var utsatt med start kl 16.00, men ändrades sedan till 16.30, varför fick man ej veta. Men det mesta under de här dagarna bestod av ändrade uppgifter och tider. Någon startlista fick vi aldrig se, men det sades att ca 6 000 var anmälda, inkluderande 400 utlänningar från 17 nationer. Ett läkarintyg utfärdat på engelska måste lämnas, annars ingen start, och ett speciellt kort att kasta i en låda inne på själva startområdet. Där förekom heller ingen ordnad uppställning som man är man vid från tidigare lopp, t ex att man ställer sig vid den skylt med den tid man tänker sig ha i mål. Nej, här stod alla först!

Det var ca 25 gr varmt och kvavt och alldeles före start kom ett riktigt skyfall med blix och donder. Vi ställde upp utanför det mäktiga Leninstadion alldeles bakom statyn av kamrat Lenin. Pang! Starten hade gått och speakern uppmanade tydligen oss alla att vinka åt statyn när vi sprang förbi, men min ryska är ju inte så där hundra procentig så jag slapp.

Banan, vilken skulle vara exakt densamma som man sprang i OS här 1980 är egentligen rätt tråkig. Den går längs Moskvafloden, där man efter en ca halv mil passerar förbi Krimbron och sedan fortsätter längs med floden på samma sida fram till Röda Torget där man springer över floden på en annan bro som jag ej uppfattade namnet på - kanske Kamratbron. Sedan fortsätter banan tillbaka längs den andra sidan av floden till en vändpunkt och sedan tillbaka samma väg igen. Den är inte heller särskilt kuperad.

Det går segt i början men redan efter några kilometer när fler och fler muskler vill vara med känns det riktigt bra. Men det är varmt, kommer inte första vätskan snart. Den är utlovad vid var 5:e km och med svabbstationer dessemellan. Vid vätskestationerna skulle det finnas både kokt vatten (vi skulle ju inte dricka deras kranvatten), och olika safter samt även kaffe på slutet. Första vätskan kom vid nästan 6 km och där stod det ett 20-tal tomma plastmuggar vid första bordet och en tom kaffepanna och ett tiotal meter därifrån en 50-liters mjölkflaska med någon blandsaft. Man skulle alltså ta en pappmugg och springa till flaskan och förse sig med vätska. Tablå!

Men färden längs Moskvafloden går vidare. Det är sannerligen inte mycket publik trots att det är lördageftermiddag. Däremot är det mycket poliser, dom står tätt, tätt efter hela vägen, försedda med walkie-talkies, batonger och visselpipor. Men man saknar verkligen den härliga, påhejande publiken som finns t ex i London eller Stockholm. Banan är hela vägen märkt med en gul linje i gatan och dessutom, vilket tycktes helt onödigt, hela vägen försedd med röda vimplar som stod på olika höga träsocklar. De stod också i vägen och blev ofta omkullsprungna.

Vid 10 km-vätskan är det lite bättre, här finns vätskan att hämta vid samma bord. Det känns fortfarande bra att springa och vi passerar nu en badplats på den vänstra sidan av floden. Inga topp-less här inte, men det är kanske bäst att vara påklädd för vattnet verkar inte särskilt rent. Vi passerar en del fabriker där man verkar jobba för fullt, en del grönområden, ett tivoli och snart skymtar nästa vätska. Skönt, det börjar klibba i mun. En halv bägare och så iväg igen. Vi mal på och nog är det jobbigt alltid. När skall de där nya röda blodkropparna göra sig påminda och underlätta löpandet?

Nu möter vi en bil med digitalur på taket och det är den kille som leder som redan är på väg tillbaka. Men vem vet jag inte. Han ledde helt ensam och efter en stund möter en klunga på sex sju man och sedan blir de fler och fler. Det gäller nu att gnetta på och inte försöka se hur många som ligger före. Torrt i käften igen, nu behövs det mer dricka. Där framme vid 20 km finns den ju men först på den andra sidan, så först till vändpunkten och sedan dricka på tillbakavägen. Trodde du ja! När man kommit så långt så låg det en massa tomma muggar på gatan och tanterna höll på att slå ihop borden samtidigt som man ryckte uppgivet på axlarna. Slut!

Nåja, det fick man väl stå ut med. 5 km till nästa, det skulle väl gå. Allt segare, allt torrare, men så kom då nästa och på långt håll såg man de tomma borden! Otroligt! Här hade man 6 000 startande och inte ens de som låg på 2.40-tempo fick någon dricka. Man tycker ju att alla dessa

poliser med sina walkie-talkies hade kunnat använt dem till något vettigt, t ex till att tala om att drickat var slut. Men icke. Så de sista 27 km fick jag springa i över 25 gr värme utan en droppe vätska. På slutet såg

jag en del killar som var helt desperata och plockade upp torksvabbar från gatan och sprang och sög vätska ur. Jag har nog alltid sagt att ryssarna kan det här med att arrangera tävlingar, nu är min uppfattning något ändrad.

Det var bara att kämpa på ändå och till slut dök då Leninstadion åter upp och målgången var förlagd till ena långsidan. Och det var rätt kul att få springa på denna berömda stadion. Tiden då? Inte så bra som jag hade hoppats men den höll sig i alla fall inom den halvtimme där jag lyckats placera mina tidigare lopp. Sen direkt till vår buss och i ett drag svepa den medförda starkölen. Något så otroligt gott i detta läge, en himmelsk ljuvlighet, tänk att åter få något att dricka. Sedan till hotellet, bad, ombyte och kamratmiddag kl 22.00 och där såg vi till att vätskebalansen rätt snart återställdes.

Och dagen efter var alla vi utlänningar inbjudna till en lunch på hotell Cosmos som var nybyggt och presshögkvarter till OS 1980. Då bjöd man flott, en hela vitt, en hela rött vin och en hela vodka på varje bord.

Sovjet, som har över 272 miljoner invånare och över 100 nationaliteter i sina 15 republiker, har en tidsförskjutning från sin västkust till sin östkust på 11 timmar. Det är lika mycket som mellan Stockholm och Hawaii.

En vanlig syn på Moskvas gator

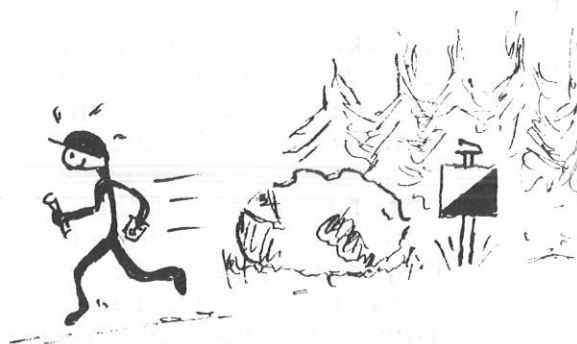
I Moskva med sina 8,5 miljoner invånare var det köer överallt och längst av dem alla den som ledde in till Leninmasouleet. Den startade vid Röda Torget på väg bort, ringlade genom en park kom tillbaka efter muren, nådde åter torget. Tiden räckte inte för oss att stå där. Och överallt fanns det tanter som sopade och spolade gator, trappor, statyer osv. Men inga gubbar!

På förmiddagen före Marathonloppet besökte vi Kreml. Det var ju varmt redan då och ett par i gruppen hade shorts, men de blev obönhörligen avvisade av vakterna vid muren. Ofattbart för oss, men varje nation har tydligen sina heliga platser. Innanför murarna är det som en hel liten stad med parlamentsbyggnaden, kyrkor, katedraler, kongressbyggnader osv. Och här går man då och talar om allt det vackra som finns inuti, men man får ju inte gå in och titta. Det är som att hålla fram en gottpåse för en liten kille och beskriva hur goda kolorna är och sen rycka undan den.

Och är man i Moskva måste man ju också gå på cirkus och för Peter och Chrippa som gladdde oss med sina gå-på-stylt-konster i Vålådalen kan jag berätta att här fanns nog deras överman. Han gjorde en dubbel baklänges saltomortal på ett par jättehöga styltor och kom ned stående!

Åke

Järla vann klubbmatchen mot OK ÄÖ

Men den här gången räckte vi till. En av TTKs stora begivenheter, klubbmatchen mellan Järla och OK Älvsjö-Örby, kördes torsdagen den 1 september i Erstaviksterrängen med start och mål vid Tenntorp. Och vi lyckades vinna samtliga klasser så vår sluttid blev 525,24 mot OK ÄÖs 588,48. I klubbmatchen räknades 4 st på långa banan, 3 st från mellanbanan och 3 st från den korta banan. Ulf Sandberg svarade för banläggningen och Ulla-Britta och Bengt Hall för att start- och måltiderna blev korrekta. Men det var litet tunnsått med Järla-folk på en sån rolig tävling. Var höll du hus? Du håller väl kontakten med telefonsvararen?

Efteråt bjöds på bastu, kaffe, saft och rulltårta i Järлагården.

Resultat från de olika klasserna:

Järla IF:

Långa banan:

1. Leif Matsson	71.05
2. Lennart Hävrén	71.49
3. Christer Karlsson	72.42
4. Hans Nauman	80.24

Mellanbanan:

1. Roland Ahling	40.35
2. Bengt Karlbom	42.40
3. Lennart Lindström	45.49

Korta banan:

1. Ragnar Andersson	32.25
2. Tommy Glanshed	33.55
3. Niklas Eriksson	34.00

OK Älvsjö-Örby

1. Mats Zackrisson	72.47
2. Christer Nordström	76.33
3. Per Gustavsson	79.07
4. Martin Molin	87.24

1. Rickard Welanders	43.50
2. Kent Hermundstad	45.37
3. Åke Andersson	46.55

1. Margareta Wadin	39.40
2. Bertil Welanders	46.04
3. Sven-Erik Jansson	50.51

Och nästa år svarar OK ÄÖ för klubbmatchen och då går den säkert lite längre söderut - men då skall vi ta dem igen!

TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÓ VILÁGBAJNOKSÁG

VÄRLDSMÄSTERSKAP I OL

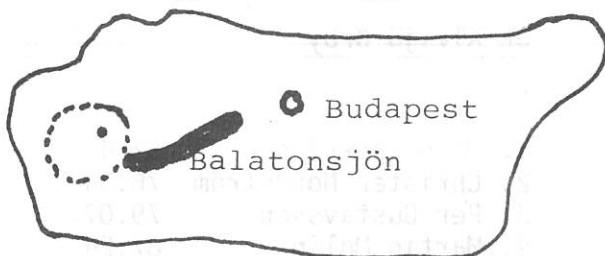
Nu skall Järlanytt berätta om det VM som inte återspeglas i de korta rapporterna till tidningarnas hemmaredaktioner.

Det fanns nog från början folk som var lite tveksamma till Ungerns kapacitet som VM-arrangör, trots att landet varit med länge i leken och haft en del mycket duktiga löpare.

Det har hänt mycket i Ungern på de senaste åren, framför allt sedan man lättat upp det stränga kollektiva näringslivet till förmån för småskalig företagsamhet.

Det har, tillsammans med en med Öststatsmått mycket måttlig byråkrati, gjort att det mesta fungerat bra för alla oss som var där. Både aktiva och övriga.

Västra delen av Ungern är delvis ett böljande jordbrukslandskap, och delvis starkt kuperat skogklätt landskap. Det var i den senare typen VM avgjordes.

Här ser du VM-terrängen på den förenklade Ungernkartan.

Eftersom allt fler länder kommer med deltagare till VM har man infört kvaltävlingar. Det gör att minst en delatagare från varje land får vara med i dam- och herrklassen. De övriga 25 kvalar alltså in.

Det är ett system med en stor nackdel, nämligen den att folk från t ex Japan och Nya Zeeland inte får springa mer än 1 tväling. Snabbt dags att införa en B-final!

Även vi vanliga dödliga fick möjlighet att prova den Ungerska tävlingsterrängen. Gratis karta med påtryckt bana, gratis bussresa till och från träningsplatsen

och den vanliga generositeten som Öst visar i dessa sammanhang.

Något grönare har aldrig skådats, men det fanns valmöjligheter. Antingen kunde man gå hukad under ogenomträngligt grenverk 1 meter över marken. Det var ljusgrönt på kartan. Eller också kunde man hoppa 1 meter högt per steg över sly på marken. Det var mörkgrönt.

För oss var det naturligtvis som att välja mellan att bli hängd eller halshuggen, men flera landslagsmedlemmarna tyckte bara att det varit "rätt risigt bitvis".

VM-terrängen var något mindre grön, men å andra sidan ännu mer kuperad. Hå hå ja ja.

Det var soligt och gulligt hela VM-veckan, till glädje för oss och till lite bekymmer för dem som skulle springa.

Som turist kan man ha mycket kul under ett VM. Högkvarteret i staden Zalaegerszeg gav utrymme för livliga krogbesök och muntra nattklubbsrundor, även om variationsmöjligheterna tryter under en vecka.

Och Ungern är ett otroligt billigt land.

Ett rejält skrovmål med alla rättar och allt dricka går inte på mer än 40:-.

En bussbiljett kostar 18 öre, och en taxiresa på några kilometer kostar högst en femma.

Vill man leka furste riktigt kan man hyra en taxi hela dagen med förare och hela rasket för 125:-.

Ungern har mycket att ge en orienteringsfamilj som vill åka på billig semester. Det finns många kartor i västra Ungern, runt hela Budapest och i norra bersområdet mot Tjeckoslovakien.

Åk dit och tävla och turista även om det inte är VM på gång.

VB - WM - WOC 1983. 09. 01-04. ZALAEGERSZEG MAGYAR TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÓ SZÖVETSÉG

ZALAEGERSZEG, Järlanytts utsände medarbetare.

Att vara svensk på ett världs-
mästerskap i orientering leder
lätt till personlighetsklyvning.

Skälen är många. Tillhör man det
aktiva landslaget är det inget
problem, men det är ju få i kolo-
nin som gör det.

Inte heller om man tillhör den
tvättäkta idrottssvansen som su-
per våldsamt och spöar upp andra
åskådare och är som vilka nor-
mala AIK-fans som helst.

Men sen börjar det.

Varje landslag har en överleda-
re, så även Konungariket. I vårt
fall heter han Ingvar Rittsél.
Det är i och för sig en hygglig
kille fast han är militär, men
jag undrar om han verkligen kän-
ner sig nyttig där han går och
vankar.

Och en doktor skall ju alla lands-
lag med självaktning släpa med
sig. Visserligen håller arran-
görerna med en utmärkt läkare som
skall titta på när Annichen kissar
i flaskan för dopingkontroll,
och han pratar dessutom svenska.
Fast sykkelogiskt är det nog
bra att ha en egen.

Och där går en flock svenskar
som tillhör olika kommittéer i
IOF, Internationella Orienterings-
förbundet.

Dom känner andra hottentotter
som är med i kommittéerna och dom
snackar utrikiska och känner sig
lite som agent X9, verkar det.
Det kostar säkert 5.000:- minst
för var och en att skickas hit,
men tävlingsavgifternas skall väl
användas till något av värde.

Och titta! Ett par tjänstemän
från kansliet! Så trevligt. Men
det är nog dyrt. Inte bara resa
och uppehålle. Sådana central-

personer har både lön och trakta-
mente och en massa komplidighet
när dom kommer hem.

Men vad farao, dom kan väl inte
bara sitta på kansliet och nöta
byxarschel. Dom måste väl få kom-
ma ut se hur gräsrötterna har det
till vardags.

Krakarna. Gräsrötterna alltså.

Och titta igen! Nu har de tävlan-
des älskare och älskarinnor an-
länt tillsammans med mammor och
pappor. Va gullit!

Nu är svensklägrer nästan komp-
lett. Det fattas bara några ur
gänget med tågluffande pensionä-
rer, men dom sitter väl i marka-
täkt och krökar.

Nej, det var inte dom. Det var
utlänningar.

Så finns det en lite grupp av
tvättäkta turister som är här
för att ha kul, frottera sig
med orienteringseliten och passa
på att ha lite rajtantajtan på
kvällarna. Dom har det nog bäst.

För det har nog inte de kluvna.
Färghållarna - dom som inte har
någon särskilt viktig uppgift
att fylla men som måste låtsas
att det är befogat att dom är
här på idrottens bekostnad.

Och Järlanytts värderade kolle-
gor ur världspresen. De som
skall rapportera Sanningen hem
till Kalle och Silvia och alla
ungarna som sitter och kivas om
tidningen.
Pressen är objektiv och opåverk-
bar, och allt vi skriver är
sanning.

Fattas bara.

Lothar
V2

UK = Peter och Tord

Det kan tyckas lite överdrivet att med feta bokstäver klargöra ett för "alla" så välkänt faktum, men det är tydligen nödvändigt. Trots att alla vet ovanstående faktum så får Bengt och jag fortfarande agera som om vi hade UKs roll. Klagomål, synpunkter och besked får ni alltså av Peter och Tord. UKs roll i klubben är nog den tuffaste, men också bland de viktigaste. Det är därför bra att de får ett så bra stöd som möjligt från klubbmedlemmarna. Anmäl intresse till budkavlarna på din anmälningsblankett. Om du inte har sett någon laguttagning, ring gärna upp UK och kolla laget. Försök att så tidigt som möjligt meddela om du inte kan ställa upp. Detta underlättar för insättandet av reserv.

Det är inte meningen att vår UK skall ses som en svartklädd oidentifierad person i slokhatt och mörka solbrillor, endast kommunicerande med lappar på bastudörren. En dubbelriktad kommunikation måste finnas och den hjälper vi själva till med.

Batterier

Som välbekant är finns det 10 st batterier i klubbens ägo. Dessa är främst tänkta att utnyttjas vid Tiomila. Under resten av året disponeras batterierna av noggrant utvalda nattlöpare. Dessa finns angivna i ett tidigare nr av Järlanytt. Och de har till uppgift att i sin ägo vårda och utnyttja batterierna på bästa sätt. Vad innebär då detta? Jo, att man själv vid behov ser till att reparera batterierna. Träsiga glödlampor kan bytas ut genom att man i god tid lägger in en beställning till Bengt.

Ni som inte har något lånat batteri men gärna vill låna ett till någon tävling, skall själva agera. Enklast sker det genom att du kontaktar någon som har batteri men inte springer. Observera att denna kontakt sker direkt till låntagaren, och alltså inte genom Bengt! Vid behov ändras vilka som får långlåna batterier. Respektera när detta meddelas och lämna ifrån dig ett helt batteri!

Kommande arrangemang

25-manna på Skansen den 8 oktober. Fart, fest och glamour. Äntligen får vi visa upp oss för våra släktingar! Boka en plats i något av våra favorittippade lag! Sparka, slå, böna och be så kanske UK veknar.

Snart är det dax för årets sista TTK-arrangemang, det bästa till sist, KM. Söndagen den 9 oktober, dagen efter 25-manna, går KM av stapeln. Platsen är tillsvidare hemlig, men anmälan kan göras redan nu i pärmen eller till TTK.

Till sist

En efterlysning: Finns det möjligen några pigga orienterare som är revanschsugna? Smålandskavlen 30-31 oktober, en tävling av många nämnd som den bästa kaveln. Snö och minusgrader hindrar väl inte våra järnmän. UK väntar på ert intresse!

Jonas

Anmäl till 5-dagars i Blekinge den 23–27 juli 1984!

Du som vill vara säker på att få komma med dit och för att arrangörerna skall få in vår anmälan i tid, så gör vi som vi brukar. Det finns en särskild lista i anmälningsspärmen på Järlagården med "5-dagars 1984" och där skriver du in ditt namn, din klass, bil, tält, husvagn - ja hela köret! Och det måste du göra före den 1 oktober 1983!

När inbjudan kommer så måste Rune och Lasse veta direkt hur många som skall med så att dom omgående kan ifylla och skicka tillbaka vår anmälan.

Har du inte tillfälle att själv skriva på så ringer du Rune på telefon 716 49 16 eller Lasse som har telefon 716 00 33. Lycka till!

Adressändringar

som Du kan komplettera medlemsmatrikeln med.

Hans Develius, Rutens väg 14, 134 00 Gustavsberg	tel 0766-33231
Maud o K-B Gawelin, Ymervägen 15, 781 94 Borlänge	0243-60012
Lena o Tord Jansson, Ljuskärsvägen 72 n.b. 133 00 Saltsjöbaden	717 37 28
Lena Jåfs, c/o Ericsson, Ormingeringen 70 2 tr 132 00 Saltsjö-Boo	715 92 85
Ensio Kolari, Pjäsbacken 32, 172 47 Sundbyberg	733 17 99
Ulf Sandberg, Atlasvägen 43, 131 34 Nacka	716 42 30
Olof Stjernström, c/o Larsson, Flottargatan 9 902 54 Umeå	090/12 47 13

Donation

Orienteringssektionen har erhållit 2 st startklockor med 5-sekunders signal av Ulf Sandberg att användas på våra tävlingar. klockorna är tillverkade av Uffes far och vi i sektionen framför vårt hjärtliga tack!

RESULTAT

Berga SOK, Småland 2 april 1983

D 21 A

1 B. Johansson, Gotlands Bro	57.05
7 Lena Jansson	70.11

H 21 A

1 T. Hoffrin, IK Standard	77.38
34 Tord Jansson	91.11

Årsunda-Rundan 12 maj

H 21 AL 3

1 I. Söderkvist, OS Svackan	74.54
36 Christer Karlsson	87.38
47 Tord Jansson	90.08

H 21 AK 1

1 Putte Hävrén, Järila IF	64.00
---------------------------	-------

D 21 A

1 M. Almeren, Tunafor SK	56.46
67 Maud Liljekvist	73.27

Gagnefs OK 14 maj

H 21 AL 5

1 J. Björnsen, OK Hammaren	87.01
7 Peter Sandström	90.46
18 Tord Jansson	97.26
21 Rolf Karlsson	99.21
22 Ulf Ohlsson	99.31
29 Ulf Sandberg	103.31
31 Bengt Hall	104.22
32 Lennart Hävrén	104.30
40 Hans Develius	198.30
42 Christer Karlsson	109.10

H 21 B

1 P. Einarsson, Ludvika OK	62.34
43 Bengt Karlsson	81.26

H 56 A

1 S. Granstedt, OK Pan	40.29
18 Sigvard Gretas	46.46

H 17-18 A

1 H. Mossberg, OK Österåker	53.59
97 David Eiderbrant	82.05
122 Anders Haglund	104.30

H 15-16 A 2

1 J. Olm, Ludvika OK	42.37
93 John Kleen	62.10
115 Tommy Glanshed	67.42

H 13-14 A 1

1 T. Järvelä, Trollhättan	31.07
53 Fredrik Trahn	43.39
89 Robert Lindberg	52.58
101 Niklas Eriksson	58.50

H 13-14 B

1 T. Fransson, Växjö OK	29.17
19 Christer Gustavsson	37.51

D 21 A

1 B. Hermansson, OK Gynge	67.57
64 Elisabeth Argus	85.21
68 Maud Liljekvist	86.27
75 Lena Jäfs	87.52

D 21 B

1 A. Andreasson, Hagaby	47.18
11 Eva-Lotta Andersson	59.17

D 13-14 A

1 J. Swartz, OK Orion	32.40
84 Marie Olsén	48.38

D 11-12 A

1 P. Karlberg, OK Österåker	25.46
63 Karin Glanshed	43.25
81 Anette Lindberg	61.08

D 11-12 B

1 C. Persson, OK Malmia	29.46
53 Maria Englund	51.00

Direkt 5

1 J. Lindgren, Össeby OK	21.39
50 Rolf Ljungkvist	62.30
76 Krister Gretas	78.51

Sommarlägret 1983 3-5 juni

Nattorientering

Bana 1 A

1 M. Edblom, Järfälla	10.29
9 Erik Falkenberg	13.24
15 Karin Sundström	16.07
17 Maria Englund	16.19
28 Lars-Erik Eriksson	19.22

Bana 2 B

1 S. Södersten, Haninge	14.09
9 Marie Olsén	16.58

Bana 3

1 S. Erneborg Mälarhöjden	26.11
15 Niklas Eriksson	33.53
27 Eva Olsén	40.30
30 Robert Lindberg	41.39
35 Jesper Sundström	44.07

Sommarläger forts.Bana 4

1 R. Lindqvist, Skogsluffarna	34.19
7 Tommy Glanshed	42.10
32 Fredrik Trahn	52.41

Lagkappen

1 IFK Tumba	31.42
18 Järla IF lag 1	42.38
21 Järla IF lag 2	43.00

Stora Kaveln

1 IFK Lidingö	124.53
11 Järla IF lag 1	140.43
27 Järla IF lag 2	156.03

Lilla Kaveln

1 Mälarö SOK	28.32
27 Järla IF lag 2	38.31
41 Järla IF lag 1	39.58

IFK Enskede 5 juliBana 2

1 M. Forslund, Enskede	44.04
21 Erik Höggebo	78.55
22 Göran Glanshed	79.03

Bana 3

1 L. Grahn, Stigfinnarna	36.51
16 Lena Jåfs	61.16

Bana 3 "vanlig" karta

1 H. Hedlund, SOL-Trosa	42.52
12 Gunilla Glanshed	60.55

Bana 4

1 Karin Glanshed Järla IF	26.37
---------------------------	-------

Gotlands 3-dagars 4-6 juliH 35 B

1 K. Nilsson, OK Tyringe	155.56
21 Lars Englund	188.38

H 21 A1

1 F. Salén, Järfälla	189.09
54 Mats Nordahl	306.39

H 56

1 G. Björnlund, VIF/GUTE	97.38
5 Lennart Lindström	119.11

D 35 B

1 B. Rangert, Växjö AIS	127.13
20 Kerstin Englund	158.50

D 11-12 B

1 Å. Eriksson, Roma	67.56
11 Maria Englund	117.26

Roma OK 2-dagars 8-9 juliH 56

1 G. Björklund VIF/Gute	69.18
4 Lennart Lindström	72.53

Direkt Bana 3 Etapp 1

1 A. Sander, Domnarvet	60.43
2 Lars Englund	67.48

Direkt Bana 2 Etapp 2

1 U. Malmberg, Skogsluffarna	37.05
22 Kerstin Englund	92.33

Direkt Bana 3 Etapp 2

1 M. Carreman, Katrineholm	58.13
3 Lars Englund	72.45

Nord.Fjällorienteringen 7-9 juliD 17-20

1 A-M Johansson Häverödal	
Karin Svingstedt Hassela	6.01.30
14 Karin Andersson, Järla	
A-L Fritzon, Skogsmårdarna	7.10.03

IK Jarl 30 juliH 56 A

1 T. Ericksson, Surahammar	50.52
8 Sigvard Gretas	54.41

Trippelskubbet 12 augustiH 21 A

1 Tullinge	132.38
5 Järla (Bengt, Lars L och Peter)	149.25

D 21

1 Tumba	107.04
3 Järla (Karin, Lena Jåfs Maud)	140.48

H 50

1 Södertälje IF	94.50
3 Järla (Lennart, Sigvard Ragnar)	107.03

HD 45 max

1 Tyresö	59.35
2 Järla (Eva, Marie och Tommy)	73.55
3 Järla (Jesper, Niklas och Robert)	73.59

Telje-Träffen 13 augustiH 21 A

1 L-J Vååg, IFK Södertälje	74.05
50 Mats Nordahl	122.36

H 50 B

1 B. Jansson, Rimbo SOK	43.14
5 Seth Nordahl	47.39

H 56

1 M. Andersson, IFK Lidingö	35.45
11 Erik Hägebo	47.38

Rotebro IS 14 augustiH 21

1 O. Nåbo, OK Ravinen	66.52
13 Rolf Karlsson	77.06
17 Bengt Hall	79.27
25 Peter Sandström	81.19
Jonas Andersson	81.46
29 Tord Jansson	82.13
30 Lars Långberg	82.53
38 Christer Karlsson	84.19
43 Lennart Hävrén	85.16
70 Jan Lindgren	107.12

D 21

1 I. Vikström, Täby SOK	54.28
11 Maud Liljeqvist	65.43
28 Lena Jäfs	118.29

D 17

1 M. Fehrström, Enebyberg	41.36
16 Karin Andersson	75.09

H 35

1 B. Lundkvist, Gustavsberg	61.41
33 Lars Englund	82.35
34 Göran Glanshed	83.01

H 43

1 Y. Persson, OK Österåker	48.26
74 Lars Sundström	97.39

H 50

1 K-A Jansson, Tureberg	42.59
16 Seth Nordahl	53.51
40 Gunnar Fernqvist	77.14

H 56

1 M. Andersson, IFK Lidingö	40.32
2 Ragnar Andersson	41.32
5 Lennart Lindström	42.54
19 Sigvard Gretas	50.49
22 Erik Hägebo	52.58

H 15-16

1 H. Elveljung, OK Ravinen	35.10
27 Tommy Glanshed	52.17

H 13-14

1 P. Sandberg, OK Österåker	35.11
5 Fredrik Trahn	37.07
26 Niklas Eriksson	51.34
33 Jesper Sundström	58.07

H -10

1 L. Samuelsson, Mälarhöjden	15.05
14 Lars-Erik Eriksson	39.47

D 35

1 M. Hedlund, Enebyberg	48.09
7 Gunilla Glanshed	53.31
30 Monica Sundström	73.28
35 Kerstin Englund	77.25

D 11-12

1 S. Perneby, Tullinge	26.04
8 Karin Glanshed	34.28
17 Anette Lindberg	43.13
18 Maria Englund	49.32

D -10

1 A. Falk, Sundbyberg	19.09
4 Karin Sundström	24.29

Öppna Klasser A 10

1 T. Pettersson, Haninge	87.08
3 Mats Nordahl	104.32

Direktbana 3

1 R. Pettersson, Skogsluffarna	42.16
43 Nils Erik Eriksson	100.15

Direktbana 4

1 L. Person, LM Ericsson IF	52.41
3 Lars Lindgren	59.51

Direktbana 5

1 K. Nilsson, Järfälla	37.23
8 Elisabeth Argus	48.31
18 Rolf Ljungkvist	53.32

Porslinsnatta, Gustavsberg 19 aug.H 21 A

1 C. Gustafsson, OK Södertörn	80.58
13 Jonas Andersson	94.42

H 35 A

1 G. Ehn, Tullinge	62.05
21 Göran Glanshed	78.09

Porslinsnatta forts.

H 35 B

1 B. Schröder, Hellas	57.25
4 Lars Englund	63.20

H 43 B

1 B. Lindman, OK Rodhen	63.59
17 Rune Rova	91.31

H 56

1 M. Andersson, IFK Lidingö	44.02
3 Ragnar Andersson	51.49
8 Åke Hall	59.18
11 Erik Hågebo	62.04

H 15-16

1 K. Olsson, Snättringe	38.35
38 Tommy Glanshed	65.02

D 21 B

1 P. Östlund, Sthlms OK	54.26
10 Lena Jäfs	71.22

D 35

1 G. Larsson, Tullinge	54.44
6 Gunilla Glanshed	66.41

D 15-16

1 Å. Roos, Tureberg	39.15
6 Eva Olsén	80.12

D 13-14

1 K. Axelsson, Tullinge	29.27
6 Marie Olsén	34.49

Veteranlandskampen 20 aug.

Herrar 55

1 T. Wiking, Järfälla	57.57
11 Lennart Lindström	82.32

Godtemplarnas 21 aug.

H 21 E

1 S. Olsson, Ravinen	82.50
10 Jonas Andersson	91.03

H 21 A

1 L. Agén, Tullinge	80.33
6 Christer Karlsson	83.38
15 Lars Långberg	87.30
19 Peter Sandström	89.28
30 Lennart Hävrén	93.29
35 Bengt Hall	95.49
67 Ensio Kolari	113.30
70 Mats Nordahl	117.02

H 21 B

1 PO Ivarsson, Haninge	63.26
19 Bengt Karlbom	85.34
26 Anders Hall	90.44

H 21 C

1 A. Nordström OKÄÖ	37.47
5 Börje Larsson	55.13

H 35 A

1 H. Carlsson, Österåker	64.30
58 Göran Glanshed	105.12
59 Gustav Grandin	106.16

H 35 B

1 K. Jansson, Väsby OK	59.02
55 Lars Englund	90.46

H 43 A

1 Y. Persson, Österåker	62.00
67 Rune Rova	109.33

H 43 B

1 S.G. Johansson, Enebyberg	65.43
43 Lars Sundström	98.02

H 50 A

1 K-A Jansson, Tureberg	54.13
36 Seth Nordahl	116.34

H 56

1 Ragnar Andersson, Järfa IF	47.47
9 Lennart Lindström	52.35
Erik Hågebo	52.59
10 Åke Hall	53.33
38 Birger Johansson	71.24

H 15-16 A

1 M. Berglund, Järfälla	38.29
48 Tommy Glanshed	53.50

H 13-14 B

1 M. Lööv, Haninge	33.46
4 Stefan Bergnér	39.26

H 13-14 A

1 T. Dalebrand, Tullinge	29.33
31 Niklas Eriksson	40.21
37 Fredrik Trahn	43.01
60 Jesper Sundström	53.48

D 10

1 M. Ternlund, Järfälla	22.22
16 Karin Sundström	41.52

D 21 A

1 R. Frändén, Hammarby	67.46
11 Elisabeth Argus	74.07
25 Maud Liljekvist	80.41

Godtemplarnas forts.

D 21 B

1 P-L Putkonen, Tullinge	61.26
11 Lena Jäfa	74.57

D 50

1 M. Boudrie, Väsby OK	58.43
6 Ulla-Britta Hall	65.29

D 35 B

1 I-L Karlsson, IK Fyris	44.44
2 Gunilla Glanshed	44.58
29 Kerstin Englund	68.37

D 11-12 A

1 P. Kivisäkk, Tullinge	36.08
8 Karin Glanshed	44.25

D 11-12 B

1 E. Byström, Nynäshamn	21.34
11. Maria Englund	48.04
15 Charlotte Bergnér	57.37

D 13-14 A

1 K. Wollbrand, Tullinge	28.12
26 Marie Olsén	48.00

Direktbana 1

1 S-A Olsson, Södertörn	17.47
25 Jörgen Glanshed	42.58

Direktbana 2

1 Å. Svensson, Mälarö	25.58
11 Erik Falkenberg	43.22

Direktbana 5

1 T. Pettersson, Väsby	47.33
37 Nils Erik Eriksson	178.41

Natt-DM 26 aug.

D 21 M

1 L. Lillstrand, Järfälla	69.00
20 Maud Liljekvist	95.33

H 43 M

1 J. Söderberg, IFK Lidingö	60.12
40 Rune Rova	115.33

H 56 M

1 M. Andersson, IFK Lidingö	39.11
2 Lennart Lindström	44.16
3 Ragnar Andersson	44.37

H 21 AÖ

1 H. Eriksson, Solna	66.35
6 Lennart Hävrén	72.06
13 Bengt Hall	77.53
14 Christer Karlsson	79.15

H 15-16 Ö

1 B. Gustavsson, Sigtuna	37.04
8 Tommy Glanshed	53.18

H 35 Ö

1 F. Karlsson, IK Fyris	51.29
15 Göran Glanshed	70.52

D 35 Ö

1 Gunilla Glanshed, Järfa IF	52.42
------------------------------	-------

SPOLA KRÖKEN-kavlen 31 aug.

Sträcka 1 4,8 km

1 Ravinen	24.09
8 Järfa lag 1 Peter	24.41
23 Järfa lag 2 Leif	26.55

Sträcka 2 3.9 km

1 Lidingö	44.12
7 Järfa lag 1 Christer	44.40
30 Järfa lag 2 Anders Hall	50.30

Sträcka 3 5.6 km

1 Lidingö	71.16
10 Järfa lag 1 Bengt H	73.40
25 Järfa lag 2 Toppe	82.27

Sträcka 4 3.9 km slutställning

1 Mälarhöjden	91.18
9 Lennart Hävrén Järfa 1	97.43
23 Ensio Järfa lag 2	

Några ord över en orienteringsmästare

Han sprang i skogarna
på tjocka sulor
och skrämde rävarna
i deras kulor

Med glosögd blick på karta
och kompass
han klafsade i kärr
och knäckte vass

Rev hundraårig mossor bort
från hållarna inunder
usch, här gällde det sekunder

Och nu är allting slut
han fick aldrig veta
hur en skog ser ut.

Einar Malm

/Saxat ur en Skogssport från
tidigt 40-tal/

Vi gratulerar!

9.12 Lars Englund 40 år

Grattis Lennart till Dag-DM 1983!

Det var midnatt i stora skogen då
haren och ormen möttes på en stig.
- Hej! Vem är du? sa ormen.
- Du får väl känna efter och försöka
gissa, sa haren.
- Ja, det gör vi, sa ormen och kände
efter.
- Få se nu, tjock päls och långa
öron. Du måste vara haren.
- Rätt, sa haren. Nu är det min tur.
Och haren försökte.
- Inget hår och inga öron. Du måste
vara Nicki Lauda!

VI SES VÄL!
INBJUDAN KOMMER.

MISSA INTE ÅRETS
PUNKTHÖJD
TA FRAM ALMANACKAN
OCH BOKA
LÖRDAGEN DEN 12 NOV.
FÖR JÄRLAFESTEN.

DÅ BJUDS MAT I
GOURMETKLASS, DANS
TILL VÄRLDSORKESTRAR
OCH UNDERHÅLLNING
NI ALDRIG SETT
MAKEN TILL.

FESTKOMMITTÉN

15 24 04

om höstens aktiviteter

Julnumret av Järlanytt
utkommer vecka 50
Manusstopp den 1 december
Redaktör Åke Hall

VI. Conclusion

Griffin, Leonard
11100-01-1000

11100-01-1000
11100-01-1000

11100-01-1000
11100-01-1000

11100-01-1000
11100-01-1000

11100-01-1000
11100-01-1000

11100-01-1000
11100-01-1000

11100-01-1000
11100-01-1000

11100-01-1000
11100-01-1000

11100-01-1000
11100-01-1000

11100-01-1000
11100-01-1000

11100-01-1000
11100-01-1000